

Официален вестник

на Европейския съюз

C 238

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
13 август 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV <i>Информация</i>		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2011/C 238/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> OB C 232, 6.8.2011 г.	1
V <i>Становища</i>		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2011/C 238/02	Дело C-97/11: Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Provinciale di Palermo (Италия) на 28 февруари 2011 г. — <i>Amia Spa</i> , в ликвидация/Provincia Regionale di Palermo	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 238/03	Дело C-104/11 P: Жалба, подадена на 1 март 2011 г. от Stichting Nederlandse Publieke Omroep, порано Nederlandse Omroep Stichting (NOS) срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 16 декември 2010 г. по съединени дела T-231/06 и T-237/06, Кралство Нидерландия (T-231/06) и Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06)/Европейска комисия	2
2011/C 238/04	Дело C-105/11 P: Жалба, подадена на 2 март 2011 г. от Кралство Нидерландия срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 16 декември 2010 г. по съединени дела T-231/06 и T-237/06, Кралство Нидерландия (T-231/06) и Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06)/Европейска комисия	3
2011/C 238/05	Дело C-113/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Ragusa (Италия) на 7 март 2011 г. — Наказателно производство срещу Mohamed Ali Cherni	4
2011/C 238/06	Дело C-236/11: Иск, предявен на 17 май 2011 г. — Европейска комисия/Италианска република	4
2011/C 238/07	Дело C-251/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Rennes (Франция) на 23 май 2011 г. — Martial Huet/Université de Bretagne occidentale	4
2011/C 238/08	Дело C-257/11: Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel București (Румъния) на 26 май 2011 г. — SC Gran Via Moinești srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București	4
2011/C 238/09	Дело C-261/11: Иск, предявен на 26 май 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Дания	5
2011/C 238/10	Дело C-276/11 P: Жалба, подадена на 3 юни 2011 г. от Viega GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 март 2011 г. по дело T-375/06, Viega GmbH & Co. KG/Европейска комисия	5
2011/C 238/11	Дело C-280/11 P: Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 22 март 2011 г. по дело T-233/09, Access Info Europe/Съвет на Европейския съюз	6
2011/C 238/12	Дело C-284/11: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 8 юни 2011 година — „ЕМС България ТРАНСПОРТ“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Пловдив при Централно управление на Националната агенция по приходите	7
2011/C 238/13	Дело C-285/11: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 8 юни 2011 година — „БОНИК“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите	8
2011/C 238/14	Дело C-286/11 P: Жалба, подадена на 7 юни 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 март 2011 г. по дело T-382/06, Tomkins plc/Европейска комисия	9

2011/C 238/15	Дело С-287/11 Р: Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 март 2011 г. по дело Т-385/06, Aalberts Industries NV, Comar SA, по-рано Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG/Европейска комисия	10
2011/C 238/16	Дело С-297/11: Иск, предявен на 14 юни 2011 г. — Европейска комисия/Република Гърция	11
2011/C 238/17	Дело С-306/11: Жалба, подадена на 14 юни 2011 г. от XXXLutz Marken GmbH срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 24 март 2011 г. по дело Т-54/09, XXXLutz Marken GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели); друга страна в производството: Natura Selection S.L.	12
2011/C 238/18	Дело С-314/11 Р: Жалба, подадена на 24 юни 2011 г. от Европейската комисия срещу Определение на Общия съд (шести състав) от 13 април 2011 г. по дело Т-320/09, Planet AE/Комисия	12
Общ съд		
2011/C 238/19	Дело Т-161/04: Решение на Общия съд от 7 юли 2011 г. — Valero Jordana/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Списък с резерви от конкурс на общо основание и индивидуални решения за назначаване на длъжностни лица — Отказ да се предостави достъп — Изключение, свързано със защита на частния живот и личната неприкосновеност — Защита на личните данни — Регламент (ЕО) № 45/2001)	14
2011/C 238/20	Дело Т-283/08 Р: Решение на Общия съд от 7 юли 2011 г. — Longinidis/Cedefop (Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Договор за неопределено време — Уволнение — Мотивация — Явна грешка в преценката — Право на защита)	14
2011/C 238/21	Дело Т-463/08: Решение на Общия съд от 30 юни 2011 г. — Imagion/CXВП (DYNAMIC HD) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „DYNAMIC HD“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Липса на отличителен характер, придобит с използването — Член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	15
2011/C 238/22	Дело Т-258/09: Решение на Общия съд от 6 юли 2011 г. — i-content/CXВП (BETWIN) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „BETWIN“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Равно третиране — Член 49 ЕО)	15
2011/C 238/23	Дело Т-318/09: Решение на Общия съд от 6 юли 2011 г. — Audi и Volkswagen/CXВП (TDI) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „TDI“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 1, буква в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 75 и член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)	15

2011/C 238/24	Дело T-235/10: Решение на Общия съд от 6 юли 2011 г. — Timehouse/CXВП (Форма на часовник с назъбена рамка) (Марка на Общността — Заявка за регистрация на триизмерна марка — Форма на часовник с назъбена рамка — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 16	16
2011/C 238/25	Дело T-343/09: Определение на Общия съд от 27 юни 2011 г. — Amecke Fruchtsaft/CXВП — Uhse (69 Sex up) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 16	16
2011/C 238/26	Дело T-409/09: Определение на Общия съд от 22 юни 2011 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Обществени поръчки за услуги — Отхвърляне на офертата на оферент — Отмяна на решението с решение на Общия съд — Погасителна давност — Срокове поради отдалеченост — Иск, който частично е недопустим и частично е явно лишен от всякакво правно основание) 16	16
2011/C 238/27	Дело T-452/09 P: Определение на Общия съд от 21 юни 2011 г. — Rosenbaum/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Класиране в степен при назначаване — Отчитане на професионалния опит на заинтересуваното лице — Член 31 от Правилника — Задължение за мотивиране) 16	16
2011/C 238/28	Дело T-12/10 P: Определение на Общия съд от 21 юни 2011 г. — Marcuccio/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Възстановяване на съдебни разноски — Докладна записка, с която Комисията уведомява жалбоподателя за намерението си да направи удържа от пенсията му за инвалидност — Липса на увреждащ акт — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба) 17	17
2011/C 238/29	Дело T-125/10: Определение на Общия съд от 27 юни 2011 г. — Amecke Fruchtsaft/CXВП — Uhse (69 Sex up) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 17	17
2011/C 238/30	Дело T-256/10 P: Определение на Общия съд от 20 юни 2011 г. — Marcuccio/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Преместване на лични вещи — Мълчаливо и изрично отхвърляне на исканията на жалбоподателя — Задължение за мотивиране — Жалба, която е частично явно недопустима и частично явно неоснователна) 17	17
2011/C 238/31	Дело T-160/10: Жалба, подадена на 19 април 2011 г. — J/Парламент 18	18
2011/C 238/32	Дело T-231/11: Жалба, подадена на 2 май 2011 г. — Fraas/CXВП (мотив от прекръстосани квадрати в тъмносиво, светло сиво, светло синьо, тъмно синьо, охра и бежово) 18	18
2011/C 238/33	Дело T-247/11: Жалба, подадена на 13 май 2011 г. — FairWild Foundation/CXВП — Wild (FAIRWILD) 18	18
2011/C 238/34	Дело T-263/11: Жалба, подадена на 23 май 2011 г. — Vorr/CXВП (Осмогълник със зелени очертания) 19	19
2011/C 238/35	Дело T-277/11: Жалба, подадена на 30 май 2011 г. — Hotel Reservation Service Robert Ragge/CXВП — Promotora Imperial (iHotel) 19	19

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	<i>Страница</i>
2011/C 238/36	Дело T-280/11: Жалба, подадена на 31 май 2011 г. — Ewald/CXВП — Kin Cosmetics (Keen)	20
2011/C 238/37	Дело T-281/11 P: Жалба, подадена на 3 юни 2011 г. от Diego Canga Fano срещу решението, постановено на 24 март 2011 г. от Съда на публичната служба по дело F-104/09, Canga Fano/Съвет	20
2011/C 238/38	Дело T-285/11: Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. — Gooré/Съвет	21
2011/C 238/39	Дело T-287/11: Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. — Heitkamp BauHolding/Комисия	21
2011/C 238/40	Дело T-289/11: Жалба, подадена на 7 юни 2011 г. — Deutsche Bahn и др./Комисия	22
2011/C 238/41	Дело T-290/11: Жалба, подадена на 7 юни 2011 г. — Deutsche Bahn и др./Комисия	22
2011/C 238/42	Дело T-292/11: Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Cemex и др./Комисия	23
2011/C 238/43	Дело T-293/11: Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Holcim (Deutschland) и Holcim/Комисия	24
2011/C 238/44	Дело T-294/11: Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Република Гърция/Комисия	25
2011/C 238/45	Дело T-295/11: Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Duscholux Ibérica/CXВП — Duschproduktler i Skandinavien (duschy)	26
2011/C 238/46	Дело T-296/11: Жалба, подадена на 8 юни 2011 г. — Cementos Portland Valderrivas/Комисия	26
2011/C 238/47	Дело T-298/11: Жалба, подадена на 31 май 2011 г. — Ghost Brand/CXВП — Procter & Gamble International Operations (GHOST)	27
2011/C 238/48	Дело T-300/11: Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — Otto/CXВП — Nalsani (ТОТТО)	27
2011/C 238/49	Дело T-302/11: Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — HeidelbergCement/Комисия	28
2011/C 238/50	Дело T-303/11: Жалба, подадена на 14 юни 2011 г. — Leopardi Dittajuti/CXВП — Llopert Vilarós (CONTE LEOPARDI DITTAJUTI)	29
2011/C 238/51	Дело T-306/11: Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — Schwenk Zement/Комисия	29
2011/C 238/52	Дело T-308/11: Жалба, подадена на 13 юни 2011 г. — Eurallumina/Комисия	30

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2011/C 238/53	Дело T-312/11: Жалба, подадена на 14 юни 2011 г. — Süd-Chemie/CXBП — BYK-Cera (CERATIX)	32
2011/C 238/54	Дело T-313/11: Жалба, подадена на 16 юни 2011 г. — Heede/CXBП (Matrix-Energetics)	32
2011/C 238/55	Дело T-314/11: Жалба, подадена на 17 юни 2011 г. — Fortress Participations/CXBП — Fortress Investment Group и Fortress Investment Group (UK) (FORTRESS)	32
2011/C 238/56	Дело T-315/11: Жалба, подадена на 17 юни 2011 г. — Fortress Participations/CXBП — Fortress Investment Group и Fortress Investment Group (UK) (FORTRESS)	33
2011/C 238/57	Дело T-321/11: Жалба, подадена на 21 юни 2011 г. — Morelli/CXBП — Associazione Nazionale Circolo del Popolo della Libertà („PARTITO DELLA LIBERTA“)	33
2011/C 238/58	Дело T-322/11: Жалба, подадена на 21 юни 2011 г. — Morelli/CXBП — Brambilla („Partito della Libertà“)	34
2011/C 238/59	Дело T-330/11: Жалба, подадена на 15 юни 2011 г. — MasterCard и др/Комисия	34
2011/C 238/60	Дело T-331/11: Жалба, подадена на 16 юни 2011 г. — Besselink/Съвет	35
2011/C 238/61	Дело T-522/09: Определение на Общия съд от 10 юни 2011 г. — Gemmi Furs/CXBП — Lemmi-Fashion (GEMMI)	35
2011/C 238/62	Дело T-484/10: Определение на Общия съд от 20 юни 2011 г. — Gas Natural Fenosa SDG/Комисия	36
2011/C 238/63	Дело T-486/10: Определение на Общия съд от 20 юни 2011 г. — Iberdrola/Комисия	36
2011/C 238/64	Дело T-490/10: Определение на Общия съд от 20 юни 2011 г. — Endesa и Endesa Generación/Комисия	36
2011/C 238/65	Дело T-14/11: Определение на Общия съд от 14 юни 2011 г. — Timab Industries и CFPR/Комисия	36

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2011/C 238/66	Дело F-14/11: Жалба, подадена на 17 февруари 2011 г. — Strohm/Комисия	37
---------------	---	----

Поправки

2011/C 238/67	Поправка на известие в Официален вестник по дело T-242/11 (ОВ С 211, 16.7.2011 г., стр. 27)	38
---------------	---	----

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 238/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 232, 6.8.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 226, 30.7.2011 г.

ОВ С 219, 23.7.2011 г.

ОВ С 211, 16.7.2011 г.

ОВ С 204, 9.7.2011 г.

ОВ С 194, 2.7.2011 г.

ОВ С 186, 25.6.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Provinciale di Palermo (Италия) на 28 февруари 2011 г. — Amia Spa, в ликвидация/Provincia Regionale di Palermo

(Дело C-97/11)

(2011/С 238/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Palermo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Amia Spa, в ликвидация

Ответник: Provincia Regionale di Palermo

Преюдициални въпроси

В светлината на Решение по дело C-172/08 ⁽¹⁾ може ли член 3, параграфи 26 и 31 от Закон № 549 от 28 декември 1995 г. да не се прилагат поради противоречие с член 10 от Директива 1999/31/ЕО ⁽²⁾, и може ли член 3, параграфи 26 и 31 от Закона № 549 от 28 декември 1995 г. да не се прилагат и поради противоречие с членове 1, 2 и 3 от Директива 2000/35/ЕО ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Решение на Съда от 25 февруари 2011 г. по дело Pontina Ambiente Srl (все още непубликувано в Сборника).

⁽²⁾ ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94.

⁽³⁾ ОВ L 200, стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 226.

Жалба, подадена на 1 март 2011 г. от Stichting Nederlandse Publieke Omroep, по-рано Nederlandse Omroep Stichting (NOS) срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 16 декември 2010 г. по съединени дела T-231/06 и T-237/06, Кралство Нидерландия (T-231/06) и Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06)/Европейска комисия

(Дело C-104/11 P)

(2011/С 238/03)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Stichting Nederlandse Publieke Omroep, по-рано Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (представител: J.J. Feenstra, advocaat)

Други страни в производството: Кралство Нидерландия, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени Решението на Общия съд от 16 декември 2010 г. по съединени дела T-231/06 и T-237/06;

— доколкото предстои произнасяне по делото, да отмени Решение 2008/136/ЕО ⁽¹⁾ на Комисията от 22 юни 2006 година относно ad hoc финансиранто на обществените радио- и телевизионни разпространители в Нидерландия; и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски както по първоинстанционното производство, така и за производството, състояло се пред Съда.

Правни основания и основни доводи

Първо правно основание: нарушаване на членове 107, 108 и 296ДФЕС, доколкото погрешно и въз основа на недостатъчно изложени мотиви Общият съд е счел за вид предоставяне на нова помощ средствата с произход от FOR (*) и изплащането на NPO (*) на средства от резерва от различни нидерландски образувания за радио- и телевизионно разпространение.**

Общият съд е тълкувал и приложил погрешно понятията за помощ, за съществуваща помощ и за нова помощ съгласно член 107 и следващите ДФЕС, заключавайки, че наличието на фондове с произход от FOR и изплащането на NPO на средства от резерва от различни нидерландски образувания за радио- и телевизионно разпространение трябва да се считат за предоставяне на нова помощ, без да мотивира в достатъчна степен това заключение;

Второ правно основание: нарушаване на правото на защита

Общият съд е нарушил принципа на правото на защита, прогласен от правото на Съюза и процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС и в Регламент (ЕО) № 659/1999⁽²⁾, доколкото погрешно и въз основа на недостатъчно изложени мотиви е отхвърлил отправеното от жалбоподателите искане за зачитане на правото на защита и е счел, че правата на защита на NPO не били нарушени.

⁽¹⁾ ОВ L 49, стр. 1.

^(*) Fonds Omroep Reserve (Фонд „Резерви“ за радио- и телевизионно разпространение).

^(**) Nederlandse Publieke Omroep (обществена служба за радио- и телевизионно разпространение).

⁽²⁾ Регламент на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 2 март 2011 г. от Кралство Нидерландия срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 16 декември 2010 г. по съединени дела T-231/06 и T-237/06, Кралство Нидерландия (T-231/06) и Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06)/Европейска комисия

(Дело C-105/11 P)

(2011/C 238/04)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Кралство Нидерландия (представители: С.М. Wissels и М. Noort)

Други страни в производството: Европейска комисия, Stichting Nederlandse Publieke Omroep, по-рано Nederlandse Omroep Stichting (NOS)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени Решението на Общия съд от 16 декември 2010 г. по съединени дела T-231/06 и T-237/06

— да се произнесе по делото, като отмени Решение 2008/136/ЕО⁽¹⁾ на Комисията от 22 юни 2006 г., доколкото в него тя заключава, че сума в размер на 42 457 милиона евро трябва да бъде квалифицирана като нова помощ и трябва да бъде възстановена като част от обща сума в размер на 76 327 милиона евро (ведно с лихвите)

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително тези за производството, състояло се пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил правото на Съюза, като е изходил от неточно тълкуване на разпоредбите на член 107, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 108, параграфи 1 и 3 ДФЕС и член 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽²⁾ и като не е, или най-малкото не е мотивирал в достатъчна степен своите заключения.

Жалбата почива на следното:

1. решавайки, че изплащането представлява нова помощ, Общият съд се основава погрешно на обстоятелството, че 109а от Закона за медиите е въведен след влизането в сила на Договора;
2. решавайки, че изплащането представлява нова помощ, Общият съд се основава погрешно на критерия, според който тази помощ отговаря на „специфични нужди“ (на обществения радиотелевизионен оператор);
3. решавайки, че изплащането представлява нова помощ, Общият съд се основава погрешно на съображението, че по този начин общественият радиотелевизионен оператор се е ползвал от (допълнително) прекалено завишено подпомагане. Размерът на евентуалното завишено подпомагане не е определящ, за да се отговори на въпроса дали изплащането на средства представлява нова помощ. При всички случаи заключенията на Общия съд не са мотивирани в достатъчна степен;
4. Общият съд е приел погрешно, че за да отговори на въпроса дали изплатените средства представляват нова помощ, източникът на изплащането е без значение. Така, Общият съд пренебрегва разликата между нова и съществуваща помощ. При всички случаи заключенията на Общия съд не са мотивирани в достатъчна степен;
5. Общият съд е решил без наличието на достатъчно мотиви, че не може да се приеме, че изплатените резерви произхождат от годишното финансиране на общественото радио- и телевизионно разпространение и следователно от съществуваща помощ;
6. Общият съд е решил без наличието на достатъчно мотиви, че изплатените средства произтичат от ad hoc финансиране и следователно представляват нова помощ;

7. въпреки че мотивите на Общия съд, предмет на критика по-горе, следва да бъдат разглеждани в тяхната взаимовръзка, те не могат да обосноват заключението, че изплащането на средства представлява нова помощ.

(¹) Решение 2008/136/ЕО на Комисията от 22 юни 2006 година относно ad hoc финансирането на обществените радио- и телевизионни разпространители в Нидерландия С 2/2004 (ex NN 170/2003) (ОВ L 49, стр. 1).

(²) Регламент на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Ragusa (Италия) на 7 март 2011 г. — Наказателно производство срещу Mohamed Ali Cherni

(Дело С-113/11)

(2011/С 238/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Ragusa

Страна в главното производство

Mohamed Ali Cherni

С Определение от 26 май 2011 г. Съдът заличава делото от регистъра си.

Иск, предявен на 17 май 2011 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-236/11)

(2011/С 238/06)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Soulay и D. Recchia)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като е прилагала предвидения за туристическите агенти специален режим и в случаите на продажба на туристическата услуга на лица, които не са пътуващи лица, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност,

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че доколкото Италианската република прилага специалния режим на туристическите агенти не само прямо

услугите, доставени на пътуващи лица, както е предвидено в Директивата, но и спрямо услугите, извършени между туристически агенти, Италианската република нарушава законодателството в областта на ДДС.

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Rennes (Франция) на 23 май 2011 г. — Martial Huet/Université de Bretagne occidentale

(Дело С-251/11)

(2011/С 238/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Rennes

Страни в главното производство

Жалбоподател: Martial Huet

Ответник: Université de Bretagne occidentale

Преюдициални въпроси

В случай, че държавата реши да поднови договора на служител, работил преди това в продължение 6 години на срочен договор, предвид целите на Директива № 1999/70 от 28 юни 1999 г. (¹), задължението да се сключи договор за неопределено време, предвидено в член 13 от Закона от 26 юли 2005 г., предполага ли по необходимост новият договор да възпроизвежда точно главните условия на последния сключен договор, по-специално условията, свързани с наименованието на длъжността и възнаграждението?

(¹) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприемачите с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel București (Румъния) на 26 май 2011 г. — SC Gran Via Moinești srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Дело С-257/11)

(2011/С 238/08)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Gran Via Moinești srl

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF),
Administrația Finanțelor Publice București

Преюдициални въпроси

1. Може ли придобиването на подлежащи на събаряне постройки заедно с прилежащия към тях терен с цел изграждане на жилищен комплекс на съответния терен от регистрирано по ДДС търговско дружество да представлява подготвителна дейност под формата на инвестиционен разход за изграждане на жилищния комплекс, за да се ползва от приспадане на ДДС за закупуването на тези постройки от гледна точка на разпоредбите на членове 167 и 168 от Директива 2006/112 ⁽¹⁾ относно общата система на данъка върху добавената стойност?
2. Поражда ли събарянето на подлежащите на такова унищожаване постройки, закупени заедно с терена, върху който те са построени, с цел изграждане на този терен на жилищен комплекс, задължението за корекция на свързания със закупуването на постройките ДДС от гледна точка на разпоредбите на член 185, алинея 2 от Директива 2006/112 относно общата система на данъка върху добавената стойност?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

**Иск, предявен на 26 май 2011 г. — Европейска комисия/
Кралство Дания**

(Дело C-261/11)

(2011/C 238/09)

Език на производството: датски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и N. Fenger)

Ответник: Кралство Дания

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че като въвежда и оставя в сила законодателство относно незабавното данъчно облагане на изхода за дружества, които прехвърлят активите си в друга държава членка, но не предвижда такова данъчно облагане върху прехвърлянето на активи в рамките на Дания, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 49 ДФЕС и член 31 от Споразумението за ЕИП,

— да се осъди Кралство Дания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно датското данъчно законодателство прехвърлянето на активи на предприятие, с цел да бъдат използвани извън Дания, се счита за продажба и се облага като такава, а от друга страна се счита, че предприятие е преустановило дейността си в рамките на страната единствено когато разглежданите активи действително са били продадени. Така предприятие, което прехвърля активи между различни свои постоянни обекти в Дания, не се облага върху стойността на тези активи във връзка с такова прехвърляне. Ако обаче същото предприятие прехвърли активи на свой постоянен обект извън Дания, то незабавно ще бъде обложено с данък върху стойността на активите по същия начин както ако активите бяха продадени.

Според Комисията това различно третиране съставлява пречка за свободата на установяване в противоречие с член 49 ДФЕС. Комисията не поставя под въпрос правото на Дания да облага с данък капиталовата печалба на установено в Дания предприятие. Тази институция обаче счита, че обстоятелствата, при които възниква данъчното задължение, следва да бъдат едни и същи, по-специално реализирането на печалба или на фактор, в резултат от които може да бъде отчетена амортизация, независимо дали съответният капитал е прехвърлен в чужбина или остава в Дания.

Според Комисията няма основание данъкът да бъде събиран незабавно по отношение на нереализирана печалба във връзка с прехвърлянето на активи от Дания в друга държава членка ако подобен данък не се налага когато е налице подобна ситуация на националната територия. Така Кралство Дания би могло например да определи стойността на нереализираната печалба, която счита, че има право да обложи, без това да предполага незабавно събиране на данъка или изпълнение на допълнителни условия за отлагане плащането на данъка.

Жалба, подадена на 3 юни 2011 г. от Viega GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 март 2011 г. по дело T-375/06, Viega GmbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-276/11 P)

(2011/C 238/10)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Viega GmbH & Co. KG (представители: J. Burrichter, T. Mäger и M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда,

- да отмени обжалваното решение в частта му, която засяга жалбоподателя,
 - да отмени Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 г. относно процедура по прилагане на член 81 от Договора за ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги), доколкото то засяга жалбоподателя,
- при условията на евентуалност**, да отмени или да намали размера на наложената на жалбоподателя глоба по силата на член 2, буква й) от това решение,
- **при условията на евентуалност** по отношение на исканията, съдържащи се в точки 1 и 2, да препрати делото пред Съда за постановяване на решение,
 - да осъди ответника по главното производство да заплати съдебните разходи, произтичащи от цялостното решаване на спора.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решението на Общия съд, с което той отхвърля подадената от жалбоподателя жалба срещу Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 г. относно процедура по прилагане на член 81 от Договора за ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/F-1/38.121 — Фитинги).

Жалбата почива на следните правни основания:

Общият съд нарушил правото на изслушване на жалбоподателя, принципите относно събирането на доказателства и задължението за мотивиране на постановеното решение. С цел излагане на доказателства в подкрепа на участието на жалбоподателя в картела обжалваното решение се основавало главно на писмените бележки на един единствен свидетел и на заявление за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, без да се споменава каквото и да е относно доводите на жалбоподателя във връзка с тези документи. Жалбоподателят изрично оспорил вярното съдържание на тези документи (свидетелят не участвал в германските събрания и не владел немски език).

Общият съд трябвало да събере доказателства относно истинността на писмените бележки на свидетеля и на заявлението за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер. Използвайки тези писмени бележки и заявлението за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер като доказателства, без да провери тяхната истинност, Общият съд нарушил принципите относно събирането на доказателства.

Обжалваното решение нарушавало член 81, параграф 1 ЕО, доколкото Общият съд заключил, че на 30 април 1999 г. жалбоподателят взел участие в събрание с „антиконкурентен характер“. Освен това обжалваното решение нарушавало член 23, параграф 1 от Регламент № 1/2003, тъй като участието в тази среща било взето предвид при определянето на размера на глобата. Що се отнася до това събрание, Общият съд заключил просто, че доказателствата са „по-скоро“ в подкрепа на цел, която противоречи на конкуренцията, отколкото на такава,

която съответства на конкурентните условия. Така Общият съд нарушавал установения от самия него критерий за преценка на доказателствата, които предполагагали нарушението да бъде доказано по сигурен и безспорен начин.

Заключението относно антиконкурентния характер на събирането от 30 април 1999 г. се отразявало върху размера на наложената глоба. Вземането предвид на това събрание служело като доказателство за участието на жалбоподателя в картел в сектора на пресфитингите. Поради това оборотът, реализиран от жалбоподателя в сектора на пресфитингите при определянето на началния размер за изчисляване на глобата, бил определен в единадесет пъти по-висок размер.

Що се отнася до вземането предвид на оборота относно пресфитингите, от решението било видно, че липсват изложени мотиви и че то противоречи на законите на логиката. Налагането на глоба в размер, надвишаващ 50 милиона евро, в крайна сметка се основавало, съгласно точка 85 от обжалваното решение, единствено на две събрания, чиято връзка с пресфитингите била разгледана в две части от изречения и била констатирана независимо от каквато и да е преценка на доказателствата. От друга страна, Общият съд предположил, че жалбоподателят е участвал в споразумения с антиконкурентен характер, засягащи пресфитингите, по време на събирането от 30 април 1999 г., въпреки че същевременно Общият съд заключил, че до юли 2000 г. сред конкурентите му бил обсъждан въпросът дали пресфитингите (по отношение на които жалбоподателят разполагал с монопол) изобщо трябва да бъдат предмет на картел.

Накрая обжалваното решение нарушавало принципа на пропорционалност. Комисията — с одобрението на Съда — прилага по следния начин Насоките за изчисляване на глобите: първо бил определен начален размер, отчитайки оборота от пресфитинги, докато според заключенията на самия Общ съд пресфитингите могли да бъдат предмет на споразумения в нарушение на конкуренцията едва през 2000 г. и 2001 г. По-нататък въз основа на общата твърдяна продължителност на участие на жалбоподателя в картела (девет години и три месеца) началният размер бил увеличен с 90 %. Тъй като по този начин оборотът от пресфитинги бил взет предвид по отношение на целия период, а не само по отношение на последната една година и три месеца, която била от значение, определянето на размера на глобата нарушавало принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 22 март 2011 г. по дело T-233/09, Access Info Europe/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-280/11 Р)

(2011/С 238/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: G. Maganza, B. Driessen, Cs. Fekete)

Други страни в производството: Access Info Europe, Република Гърция, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението, с което Общият съд е отменил решението на Съвета за отказ на публичен достъп до искания документ;
- да постанови окончателно решение по предмета на настоящата жалба, и
- да осъди жалбоподателя по дело T-233/09 да заплати съдебните разноски на Съвета, направени в производството по това дело и в настоящото производство за обжалване.

Правни основания и основни доводи

В началото Съветът иска да напомни, че приемането на обжалваното решение на 26 февруари 2009 г. предхожда влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г. Вследствие на това приложимата към настоящата жалба правна уредба е тази в Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, които предхождат влизането в сила на Договора от Лисабон.

Първо, Съветът твърди, че Общият съд е допуснал грешка при тълкуването и прилагането на изключението, предвидено в член 4, параграф 3, алинея 1 от Регламент № 1049/2001⁽¹⁾, доколкото неговите констатации са в разрез с приложимите разпоредби на Договора и по-специално с ограниченията на принципа на по-широк достъп до законодателната дейност на институциите, закрепен в Договора и отразен във вторичното право, с оглед на запазване на ефективността на процеса на вземане на решения на институциите.

Второ, Съветът твърди, че изложените от Общия съд мотиви са несъвместими с практиката на Съда, която позволява на институцията да изтъква съображения от общ характер.

Трето, Съветът твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приложил към настоящото дело „изискуемия правен и фактически стандарт“ при разглеждането на мотивите, с които Съветът обосновава прилагането на изключението, предвидено в член 4, параграф 3, алинея 1 от регламента. В своята преценка Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като поискал доказателства за отрицателните последици върху процеса на вземане на решения, пренебрегнал значението на ранния стадий на процеса на вземане на решения при преценката на отражението на пълното оповестяване и не взел предвид чувствителния характер на поискания документ.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76)

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 8 юни 2011 година — „ЕМС България ТРАНСПОРТ“ ООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Пловдив при Централно управление на Националната агенция по приходите

(Дело C-284/11)

(2011/C 238/12)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЕМС България ТРАНСПОРТ“ ООД

Отговорник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Пловдив при Централно управление на Националната агенция по приходите

Преюдициални въпроси

1. Член 179, ал.1, член 180 и член 273 от Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година, както и принципът на ефективността в областта на косвеното облагане, коментирани в Решение от 8 май 2008 г. по съединени дела C-95/2007 г. и C-96/2007 г., Ecotrade SpA срещу Agenzia delle Entrate — Ufficio di Genova 3, следва ли да се тълкуват в смисъл, че допускат преклузивен срок като този в конкретния случай, посочен в чл. 72, ал.1 от ЗДДС/в редакцията на закона към 2008 г./, продължен до края на месец април 2009 г. само по отношение на получателите по доставки, за които данъкът е станал изискуем до 1 януари 2009 г., с параграф 18 от ПЗР на ЗИД на ЗДДС с оглед обстоятелствата по главния спор, а именно:

— от гледна точка на изискването на националното законодателство, лицето, осъществило ВОП, което няма регистрация по ЗДДС, да се регистрира доброволно, въпреки че не отговаря на условията за задължителна регистрация като предпоставка за упражняване на правото на данъчен кредит;

— новата нормативна уредба, съдържаща се в член 73а от закона в сила от 1 януари 2009 г., предвиждаща признаването на правото на приспадане, независимо от това дали е спазен срокът по чл. 72, алинея 1, когато данъкът е изискуем от получателя по доставките, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството;

— последващото изменение на член 72, алинея 1 от ЗДДС в сила от 1 януари 2010 г., според което правото на приспадане на данъчен кредит може да бъде упражнено в данъчния период, през който е възникнало това право, или в един от следващите 12 данъчни периода?

2. Принципът на данъчния неутралитет като основен принцип, имащ значение за изграждането и функционирането на общата система на ДДС, следва ли да се тълкува в смисъл, че допуска данъчна ревизионна практика като тази по главния спор, признаваща късното начисляване на данъка и налагаща санкция за късно начисляване чрез определяне на задължение за лихва, както и налагаща санкция, изразяваща се в непризнаване на правото на данъчен кредит, при конкретните условия, при които се намира жалбоподателят, като се вземе предвид, че сделката не е укрита, данни за нея са налични в счетоводството, данъчната администрация разполага с необходимата информация, няма злоупотреба и бюджетът не е увреден?

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 09, том 03, стр. 7

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 8 юни 2011 година — „БОНИК“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите

(Дело C-285/11)

(2011/C 238/13)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „БОНИК“ ЕООД

Отговорник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция по приходите

Преюдициални въпроси

1. Съгласно разпоредбите на чл.178 букви а и б; чл.14, чл.62, чл.63, чл.167, чл.168 от директива 2006/112 (¹) може ли чрез тълкувателен път да се изведе понятие „Липса на реалност на доставката“, ако отговорът е „да“ понятието „липса на реалност на доставката“ покрива ли се като дефиниция с понятието за „данъчна измама“ или включва ли се в това понятие? Какво по смисъла на директивата включва понятието „данъчна измама“?

2. В светлината на дефиницията за данъчна измама и т.26 и т.59 от Преамбюла на Директивата във връзка с чл.178 буква б от Директивата изисква ли директивата формалностите да бъдат изрично нормативно закрепени с акт на висшия законодателен орган на държавата — членка, допуска ли директивата тези формалности, да не бъдат нормативно закрепени, а да представляват административни/и данъчно ревизионни/и съдебни практики? Допустимо ли е формалности да се въвеждат чрез нормативни актове на административните органи и или чрез указания на администрацията?

3. „Липсата на реалност на доставката“ ако е понятие различно от „данъчна измама“ и не се включва в обхвата на дефиницията за данъчна измама представлява ли формалност съгласно чл.178 б.б или мярка съгласно т.59 от директивата, въвеждането, на която има като последица отказ от правото на данъчен кредит и поставя под въпрос неутралността на ДДС — основан принцип на общата система на ДДС, въведен от общностното законодателство в тази област?

4. Допустимо ли е да бъдат поставени формалности към задължените лица за доказване от тях на доставки предхождащи доставката между тях/последния получател/и неговия доставчик за реално осъществяване на доставката при положение, че органът не оспорва извършването на последващи доставки от лицата/последните доставчици/със същите стоки и в същите количества към следващи получатели.

5. В рамките на общата система на ДДС и според разпоредбите на чл.168 и чл.178 от Директива 2006/112, трябва ли правото на търговец за признаване на плащания за ДДС по определена сделка, да бъдат преценявани с оглед на:

а) само за конкретната сделка, за която търговецът е страна, включително намеренията на търговеца да участва в сделката, и/или

б) съвкупността от операции, включително предходни и последващи сделки, които формират верига доставки, от които процесната сделка е част, включително намеренията на другите участници във веригата, за които търговецът не знае и/или няма средства да узнае, респективно действията и/или бездействията на издателя на фактурата и другите участници във веригата — неговия предходни доставчици, по отношение на които получателят на доставката няма възможност да упражнява контрол и да изисква спазването на определено поведение, и/или

в) измамни действия и намерения, независимо дали са възникнали преди или след дадена сделка, на други участници във веригата, за чието участие търговецът не е знаел и от чиито действия или намерения не може да се установи, че е имал средства да узнае;

6. Съобразно отговора по петия въпрос, сделки като тези в главното производство, следва ли да се считат за възмездни доставки по смисъла на чл.2 от Директива 2006/112, съответно за част от икономическата дейност на данъчно — задължено лице по смисъла на чл.9, §1 от Директива 2006/112?
7. Сделки като тези в главното производство, надлежно документираны и декларирани от доставчика за целите на ДДС, по които получателят действително е придобил правото на собственост върху фактурираната стока и няма данни за действителност да е придобил стоката от лице, различно от издателя на фактурата, допустимо ли е да не се третира като възмездни доставки по смисъла на чл.2 от Директива 2006/112, само по съображение, че доставчикът не е намерен на декларирания адрес, не е представил изисканията при ревизията документи, или не е доказал пред данъчните органи всички обстоятелства, при които са извършени доставките, в т.ч. какъв е произходът на стоката предмет на продажбите?
8. Поставянето на правото на приспадане на начисления ДДС, в зависимост от поведението на доставчика и/или неговите предходни доставчици, представлява ли допустима мярка за осигуряване на събирането на данъка и предотвратяване на данъчните измами?
9. Съобразно отговорите по втория, третия и четвъртия въпрос, мерки прилагани от данъчните органи, като тези в главното производство, водещи до изключването на режима на ДДС по отношение на сделките сключени от добросъвестен търговец, нарушават ли общностните принципи на пропорционалност, равно третиране и правната сигурност?
10. Съобразно отговорите на предходните въпроси, при обстоятелства като тези в главното производство, има ли получателят на доставките право да приспадне начисления му от доставчиците данък?

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 09, том 03, стр. 7

Жалба, подадена на 7 юни 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 март 2011 г. по дело T-382/06, Tomkins plc/Европейска комисия

(Дело C-286/11 P)

(2011/C 238/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, V. Bottka, R. Sauer)

Друга страна в производството: Tomkins plc

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отхвърли изцяло подадената пред Общия съд жалба,
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски, направени в настоящото производство и в първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

Комисията излага следните пет правни основания:

С първото правно основание тя твърди, че като е приел в решението си по-малка продължителност на нарушението по съображения, които Tomkins изобщо не е изтъкнал, Общият съд несъмнено се е произнесъл *ultra petita*. В практиката си съдилищата на Съюза не признават изключения от правилото, определено в Решение по дело AssiDomän, C-310/97 P, основани на обстоятелството, че двамата жалбоподатели са част от едно и също предприятие. Неотдавна по дело ArcelorMittal Luxembourg (съединени дела C-201/09 P и C-216/09 P) Съдът уточни, че обжалването от едно от дружествата в определена група не засяга правното положение на останалите дружества в тази група.

С второто правно основание Комисията твърди, че Общият съд е допуснал и грешка при прилагане на правото, като е приел, че исканията на Pegler (дъщерното дружество, дело T-386/06) и Tomkins (дружеството майка, дело T-382/06) имат „една и съща цел“. Макар периодът, оспорван от Tomkins, да е много по-кратък от периода, който Pegler оспорва в отделно производство, периодът на участие на двете дружества в нарушението е еднакво намален. Pegler обаче не само оспорва много по-дълъг период, но и излага в жалбата си основания, които са различни и дори противоположни на тези на Tomkins. Оспорвайки първоначално възприетия период на продължителност, Pegler е целяло да се оневини, като обвини Tomkins, докато Tomkins се е ограничило да обори доказателствата, свързани с първите 38 дни (което не би се отразило на продължителността, взета предвид при определянето на глобата).

Освен това преценката на Общия съд се основава на неправилната от фактическа гледна точка предпоставка, че Tomkins твърди, че „ако (обжалваното) решение бъде отменено по отношение на Pegler, то следва да бъде отменено и по отношение на него“ (точка 42 от обжалваното съдебно решение). Tomkins не излага подобно правно основание нито в жалбата си, нито в писмената си реплика (в който случай то щеше при всички положения да бъде късно посочено). Става въпрос за изопачаване на изложено от жалбоподателя правно основание, а това само по себе си е достатъчно, за да се отмени обжалваното съдебно решение.

Третото правно основание е свързано с твърдението, че Общият съд не е отчел обстоятелството, че Tomkins е част от предприятието, за което се приема, че е извършило нарушение.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като е ограничил отговорността на дружество, част от „предприятието Tomkins“, а именно дружеството майка Tomkins, поради това, че за друго дружество, част от същото предприятие, а именно дъщерното дружество Pegler, е възприета по-кратка продължителност. Все пак ограничаването на отговорността на Pegler за нарушението се основава не на обстоятелството, че Pegler е „спящо дружество“, а на обстоятелството, че въпросната група не е участвала в нарушението. Според Комисията обстоятелството, че за определен период от време това конкретно дъщерно дружество (Pegler) в групата може да не е било правилният адресат в рамките на тази група, ползва само това дружество, а не и цялото „предприятие“. Това е още по-вярно в случай, че Общият съд (както и самото Tomkins) не поставя под съмнение факта, че оглавяваното от Tomkins предприятие е участвало в нарушението през голяма част от релевантния период.

С четвъртото си правно основание Комисията твърди, че обжалваното съдебно решение не е достатъчно мотивирано и съдържа противоречия. Четвъртото правно основание е изложено при условията на евентуалност спрямо първото, доколкото дори да се приеме, че Общият съд не се е произнесъл *ultra petita*, съдебното решение трябва все пак да бъде отменено, тъй като не съдържа достатъчно ясни съображения за частичната отмяна (непълнота на мотивите). Най-малко два са важните въпроси, по които обжалваното съдебно решение е неясно.

— Първо, Общият съд не излага ясни и непротиворечиви съображения защо се налага да се отклони от възприетото в съдебната практика по дело *AssiDomän*.

— Второто противоречие или вторият неясен аспект в мотивите на Общият съд се състои в това, че по повод възпиращия коефициент в точка 57 от обжалваното съдебно решение този съд посочва, че „по силата на член 266 ДФЕС Комисията следва да изведе последиците за жалбоподателя от тази грешка и от солидарната отговорност за заплащане на глобата.“ Същевременно упражнявайки пълен съдебен контрол по отношение на глобата, в точка 59 Общият съд определя размера на глобата на Tomkins. В диспозитива на обжалваното съдебно решение отново се посочва окончателният размер на глобата, без по никакъв начин да се споменава нуждата пак да се променя този размер. Какъвто и да е точният смисъл на точка 57, Комисията отбелязва, че отмяната на възпиращия коефициент за умножение по дело T-386/06, Pegler/Комисия не следва да се отрази на приложения по отношение на Tomkins коефициент за умножение.

Накрая, с петото правно основание Комисията твърди, че Общият съд е нарушил „принципа на състезателност“ и правото на изслушване, тъй като не е дал възможност на Комисията да изложи становището си по намерението му да намали глобата на Tomkins по съображенията, изложени от Pegler в отделно производство.

Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 март 2011 г. по дело T-385/06, Aalberts Industries NV, Comap SA, по-рано Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-287/11 P)

(2011/C 238/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, V. Bottka, R. Sauer)

Други страни в производството: Aalberts Industries NV, Comap SA, по-рано Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отхвърли изцяло подадената пред Общия съд жалба,
- да осъди тримата жалбоподатели в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски, направени както в настоящото производство, така и в първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията излага три правни основания:

С първото правно основание тя твърди, че Общият съд е нарушил редица правила във връзка с тежестта на доказване и процесуални правила в областта на доказването, изопачил е някои доказателства и не е мотивирал фактическите си констатации. Макар Общият съд да припомня съдебната практика във връзка с необходимостта да се преценят всички доказателства, последвалата констатация свидетелства за фрагментарен подход, при който доказателствата са разглеждани отделно едно от друго и са отхвърлени едно по едно. Това засяга преценката на индивидуалните контакти, които в решението се разглеждат като израз на участието на предприятията Aalberts в продълженото нарушение. Общият съд е преценил поотделно доказателствата за участието на дъщерните дружества Simplex и Aquatis в продълженото нарушение, въпреки че те се отнасят до едно и също предприятие (Aalberts). Освен това Общият съд е изопачил някои ключови доказателства във връзка с тези контакти или най-малкото не е мотивирал в достатъчна степен изводите си по отношение на доказателствената стойност на някои доказателства. Второто правно основание е изложено при условията на евентуалност, доколкото дори да бъдат потвърдени фактическите констатации, Общият съд погрешно е отменил изцяло решението, тъй като е установил, че същото е само отчасти неправилно. При приемането на обжалваното съдебно решение са допуснати две грешки при прилагане на правото:

— Първо, Общият съд е отменил решението на Комисията, по съображение че Aquatis не е бил запознат с дейността на картела в същата степен като другите участници на срещите на FNAS във Франция. Съгласно постоянната съдебна практика обаче дори когато един от участниците в картел не е бил запознат с дейността на този картел в същата степен като останалите участници, това обстоятелство не може да доведе до извод, че изобщо липсва едно-единствено продължено нарушение, а може в най-добрия случай да е основание за частично отхвърляне на констатацията за извършено нарушение и евентуално за намаляване на глобата.

— Второ, Общият съд е надхвърлил пределите на своите правомощия, като е отменил изцяло решението по отношение на Aalberts и двете му дъщерни дружества, въпреки че от гледна точка на съдебната практика най-подходящият подход би бил решението да се отмени частично.

Накрая, третото правно основание също е изложено при условията на евентуалност — в случай че Съдът не приеме първото и второто правно основание — доколкото се отнася до изчисляването на глобата на Simplex и Aquatis за първия период при евентуално цялостно отхвърляне на констатацията за извършено нарушение през втория период. Комисията твърди, че за отмяната на член 2, буква б), точка 2 от решението не са изложени съображения и че ако се е основал на т. нар. таван от 10 %, предвиден в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003⁽¹⁾, Общият съд се е произнесъл *ultra petita* и е нарушил принципа на състезателност и оттам правото на изслушване, тъй като този въпрос не е бил обсъждан в първоинстанционното производство.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167)

**Иск, предявен на 14 юни 2011 г. — Европейска комисия/
Република Гърция**

(Дело C-297/11)

(2011/C 238/16)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: I. Chatzigianni и A. Margeli)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е предвидила планове за управление на речни басейни (както на районите на речни басейни, изцяло на нейна територия, така и за международните райони на речни басейни) до 22 декември 2009 г. и като не е изпратила на Комисията копия от плановете за управление на речни басейни до 22 март 2010 г. Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 13, параграфи 1—3 и 6 и по член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите. Освен това като не е започнала процедура за информация за обществеността и консултации относно плановете за управление на речни басейни до 22 декември 2008 г. Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 14, параграф 1, буква в) от същата Директива,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

На първо място по силата на член 13, параграфи 1—3 и 6 и на член 15, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите, държавите членки са длъжни да осигурят разработването на планове за управление на речните басейни (както за районите на речни басейни изцяло на тяхна територия, така и за международните райони на речни басейни) до 22 декември 2009 г. и да изпратят копие от тях до Комисията до 22 март 2010 г.

От доказателствата, които Република Гърция е представила до момента на Комисията, е видно, че посочената държава членка все още не е предвидила никакъв план за управление на речни басейни (както на районите на речни басейни, изцяло на нейна територия, така и за международните райони на речни басейни) и съответно че не е изпратила никакво копие до Комисията. Вследствие на това Комисията заключава, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си както по член 13, параграфи 1—3 и 6, така и по член 15, параграф 1 от Директивата.

На второ място по силата на член 14, параграф 1, буква в) от същата Директива държавите членки са длъжни да представят плановете за управление на речни басейни на обществеността за консултации най-късно до 22 декември 2008 г.

От доказателствата, които Република Гърция е представила до момента на Комисията, е видно, че посочената процедура все още не е била започната. Вследствие на това Комисията заключава, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 14, параграф 1, буква в) от Директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193.

Жалба, подадена на 14 юни 2011 г. от XXXLutz Marken GmbH срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 24 март 2011 г. по дело T-54/09, XXXLutz Marken GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели); друга страна в производството: Natura Selection S.L.

(Дело C-306/11)

(2011/C 238/17)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: XXXLutz Marken GmbH (представител: H. Pannen, Rechtsanwalt)

Други страни в производството:

— Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

— Natura Selection S.L.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение,
- делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане,
- да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Общият съд нарушил член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾, тъй като приел, че знаците „Linea Natura Natur hat immer Stil“ и „natura selection“ са сходни, само защото и двата знака съдържат словния елемент „natura“. Този словен елемент обаче не бил определящият елемент на по-ранната марка на Общността.

При преценката относно сходството на знаците Общият съд изхождал от неправилно от правна гледна точка разбиране на понятията „отличителен характер“ и „описателен характер“.

На следващо място, изводите на Общия съд във връзка със сходството на знаците били противоречиви и в това отношение показвали, че е налице липса на мотиви.

В допълнение, Общият съд постановил обжалваното съдебно решение въз основа на изопачени факти. Обратно на констатациите на Общия съд, в производството пред отдела по

спорите и пред апелативния състав жалбоподателят вече доказал, че съществува връзка между разглежданите стоки и словния елемент „natura“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 24 юни 2011 г. от Европейската комисия срещу Определение на Общия съд (шести състав) от 13 април 2011 г. по дело T-320/09, Planet AE/Комисия

(Дело C-314/11 P)

(2011/C 238/18)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Dintilhac и D. Triantafyllou)

Друга страна в производството: Planet AE

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Определение на Общия съд от 13 април 2011 г. по дело T-320/09,
- да се обяви първоинстанционната жалба за недопустима,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

— Неправилно тълкуване на Решение 2008/969

Единствената възможна последица от регистрацията на ответника в СРП, която (за разлика от други регистрации) се основава само на подозрения, е засилването на мерките по мониторинг (член 16 от решението), които нямат обвързващо действие за ответника. В определението неправилно се смесват разглежданите регистрации с други видове регистрации, които имат различни последици.

— Несъществена промяна на правното положение на ответника поради оспорваните регистрации

Сам по себе си мониторингът на регистрирания субект очевидно не променя правното му положение.

— Ответникът не е пряко засегнат от оспорваните регистрации

Всички мерки са приети със съгласието на отговорния разпоредител с бюджетни кредити след консултации и преговори с ответника и неговата банка. Те не са пряка и автоматична последица от регистрациите. Прякото засягане обаче е задължително условие за допустимостта на жалбата (член 263, параграф 4 ДФЕС).

— Липса на преценка на относимите доводи и доказателства във връзка с косвеното засягане

Въпреки че посочените по-горе консултации и преговори са били описани в жалбата, Общият съд не ги е взел предвид в нарушение на принципите на безпристрастност и обективност.

— Липса на мотиви

В обжалваното определение не се уточнява в какво се състои „неблагоприятната промяна“ на положението на жалбоподателя в първоинстанционното производство, който не е бил лишен от икономическо предимство, а е бил освободен от задължението да разпределя плащанията.

Същото важи и по отношение на последиците от разглежданите регистрации, чийто обвързващ характер изобщо не е бил обяснен.

— Смесване на способите за защита

Ролята на ответника в консорциума е свързана с изготвянето на договора. Като неразделна част от договорната рамка, в него е било възможно да се включи арбитражна клауза (член 272

ДФЕС), но той не подлежи на обжалване, тъй като въпросните способности за защита съществуват успоредно и отделно един от друг.

— Нарушение на свободата на договаряне и на принципа на съгласие

От една страна, Комисията не е длъжна да поема задължения, без да вземе определени предпазни мерки, а от друга, ответникът се е съгласил с окончателната договорна рамка. Поради това Общият съд неправилно изисква правни основания, изслушвания и пр., които са задължителни в случаите на „санкции“ и са несъвместими с положението на равнопоставеност на договарящите страни.

— Неправилно квалифициране на регистрациите като решения

Регистрациите в SAP са вътрешни мерки, предпазни мерки съгласно принципа на добро финансово управление (член 27 от Финансовия регламент), предвидени в Решение 2008/969 като вътрешни правила на Комисията (вж. член 51 от Финансовия регламент), за да бъдат оповестени и използвани от всички оправомощени разпоредители с бюджетни кредити на тази институция. В допълнение, оспорваните регистрации не трябва да се смесват с регистрациите, водещи до изключване от участие в процедурата, тъй като в случая договорът е бил сключен с ответника.

— Зависимост на допустимостта на жалбата от нейната основателност

Общият съд обосновава определението си с необходимостта да провери дали Комисията е компетентна да приеме Решение 2008/969. Въпросът за компетентността обаче е свързан с основателността на жалбата и не определя нейната допустимост.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 7 юли 2011 г. — Valero Jordana/Комисия

(Дело T-161/04) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Списък с резерви от конкурс на общо основание и индивидуални решения за назначаване на длъжностни лица — Отказ да се предостави достъп — Изключение, свързано със защита на частния живот и личната неприкосновеност — Защита на личните данни — Регламент (ЕО) № 45/2001)

(2011/С 238/19)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Gregorio Valero Jordana (Брюксел, Белгия)
(представител: M. Merola, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално Р. Aalto и Е. Adserá Ribera, впоследствие Е. Adserá Ribera и Р. Costa de Oliveira)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Дания (представители: В. Weis Fogh и J. Jørgensen Søren), Кралство Швеция (представители: първоначално А. Kruse и К. Norman, впоследствие А. Falk, S. Johannesson, К. Petkovska и С. Meyer-Seitz) и Европейски надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) (представители: Н. Hijmans, Н. Kranenborg и R. Barceló)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Комисията от 10 февруари 2004 г., с което на жалбоподателя се отказва достъп до списъка с резерви от конкурса на общо основание А 7/А 6 СОМ/А/637 и до индивидуалните решения за назначаване на длъжностни лица в степен А 6, считано от 5 октомври 1995 г.

Диспозитив

- Отменя решението на Комисията на Европейските общности от 10 февруари 2004 г., с което на г-н Gregorio Valero Jordana се отказва достъп до списъка с резерви от конкурса на общо основание А 7/А 6 СОМ/А/637 и до индивидуалните решения за назначаване на длъжностни лица в степен А 6, считано от 5 октомври 1995 г.
- Комисията понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на г-н Valero Jordana.
- Кралство Швеция понася направените от него съдебни разноски.

4. Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) понася направените от него съдебни разноски.

5. Кралство Дания е заличено от дело T-161/04 в качеството му на встъпила страна.

6. Кралство Дания понася направените от него съдебни разноски.

7. Г-н Valero Jordana, Комисията, Кралство Швеция и ЕНОЗД понасят направените от тях съдебни разноски във връзка с встъпването на Кралство Дания.

⁽¹⁾ ОВ С 168, 26.6.2004 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2011 г. — Longinidis/Cedefop

(Дело T-283/08 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Договор за неопределено време — Уволнение — Мотивация — Явна грешка в преценката — Право на защита)

(2011/С 238/20)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Pavlos Longinidis (Солун, Гърция) (представители: първоначално Р. Giatagantzidis и S. Stavropoulou, впоследствие Р. Giatagantzidis и К. Kyriazi, avocats)

Друга страна в производството: Европейски център за развитие на професионалното обучение (Cedefop) (представители: М. Fuchs, подпомаган от Р. Anestis, avocat)

Предмет

Жалба срещу Решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 24 април 2008 г. по дело Longinidis/Cedefop (F-74/06, все още непубликувано в Сборника), с която се цели отмяната на това решение

Диспозитив

- Отхвърля жалбата.
- Г-н Pavlos Longinidis понася направените от него разноски, както и тези на Европейския център за развитие на професионалното обучение, направени в настоящото производство.

⁽¹⁾ ОВ С 272 от 25.10.2008 г., поправка ОВ С 313 от 6.12.2008 г.

**Решение на Общия съд от 30 юни 2011 г. — Imagion/
СХВП (DYNAMIC HD)**(Дело T-463/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „DYNAMIC HD“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Липса на отличителен характер, придобит с използването — Член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 238/21)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Imagion AG (Trierweiler, Германия) (представител: H. Blatzheim, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schöffner)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 13 август 2008 г. (преписка № R 488/2008-4) относно заявка за регистрация на словния знак „DYNAMIC HD“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Imagion AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 20.12.2008 г.**Решение на Общия съд от 6 юли 2011 г. — i-content/
СХВП (BETWIN)**(Дело T-258/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „BETWIN“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за лотизиране — Равно третиране — Член 49 ЕО)

(2011/С 238/22)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: i-content Ltd Zweigniederlassung Deutschland (Берлин, Германия) (представители: първоначално адв. А. Nordemann, а впоследствие адв. А. Nordemann и адв. Т. Boddien, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schöffner)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 4 май 2009 г. (преписка R 1528/2008-4), относно заявка за регистрация на словния знак „BETWIN“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 4 май 2009 г. (преписка R 1528/2008-4), що се отнася до услугите, различни от услугите по „създаване на концепция и разработване на спектакли, игри, лотарии, състезания, балове, топтоли, конкурси; продуциране, организиране и провеждане на игри, лотарии, състезания, балове, топтоли, конкурси от всякакъв вид; игрални зали; експлоатация на казина; услуги, свързани със заведения за спорт, игри, залагания и лотарии, включително по и чрез интернет; осигуряване на съоръжения за спорт, игри, залагания и лотарии, включително по и чрез интернет; експлоатация на игрални зали; осигуряване на интерактивни компютърни игри; поддръжка и организиране на казина, хазартни игри, игри на карти, залагания, спортни облози, игри на сръчност; игрални автомати; експлоатация на казина, експлоатация на игрални зали; експлоатация на центрове за залагания и лотарии от всякакъв вид“, спадащи към клас 41 от ревизираната и изменена Нищска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, и услугите по „създаване на концепция и разработване в търговски, организационен и рекламен план на спектакли, игри, лотарии, състезания, балове, топтоли, конкурси“, спадащи към клас 35 от посочената спогодба.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 29.8.2009 г.**Решение на Общия съд от 6 юли 2011 г. — Audi и
Volkswagen/СХВП (TDI)**(Дело T-318/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „TDI“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 1, буква в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 75 и член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)

(2011/С 238/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Audi AG (Ingolstadt, Германия) и Volkswagen AG (Wolfsburg, Германия) (представител: P. Kather, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 14 май 2009 г. (преписка R 226/2007-1) относно заявка за регистрация на словния знак „TDI“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Audi AG и Volkswagen AG да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Общия съд от 6 юли 2011 г. — Timehouse/СХВП (Форма на часовник с назъбена рамка)(Дело T-235/10) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за регистрация на триизмерна марка — Форма на часовник с назъбена рамка — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 238/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Timehouse GmbH (Eustrup, Германия) (представител: V. Knies, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: B. Schmidt)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 11 март 2010 г. по преписка R 0942/2009-1 относно заявка за регистрация на триизмерен знак във формата на часовник като марка на Общността.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Timehouse GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 209 от 31.7.2010 г.

Определение на Общия съд от 27 юни 2011 г. — Amecke Fruchtsaft/СХВП — Uhse (69 Sex up)(Дело T-343/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/С 238/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Германия) (представители: R. Kaase и J.-C. Plate, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално S. Schöffner, впоследствие S. Schöffner и B. Schmidt)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Beate Uhse Einzelhandels GmbH (Flensburg, Германия) (представител: W. Berlit, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 11 юни 2009 г. (преписка R 1728/2008-1) относно производство по възражение между Beate Uhse Einzelhandels GmbH и Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG.

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.

2. Осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Определение на Общия съд от 22 юни 2011 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия(Дело T-409/09) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Обществени поръчки за услуги — Отхвърляне на офертата на оферент — Отмяна на решението с решение на Общия съд — Погасителна давност — Срокове поради отдалеченост — Иск, който частично е недопустим и частично е явно лишен от всякаво правно основание)

(2011/С 238/26)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: N. Koroigiannakis и M. Dermizakis, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: M. Wilderspin и E. Manhaeve)

Предмет

Иск за обезщетение за вредите, за които се твърди, че са претърпени от жалбоподателя в резултат на решението на Комисията от 15 септември 2004 г., с което се отхвърля неговата оферта и обществената поръчка се възлага на друг оферент в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка относно извършване на информационни услуги и свързани с тях доставки, във връзка с информационните системи на Генерална дирекция „Рибарство“.

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Определение на Общия съд от 21 юни 2011 г. — Rosenbaum/Комисия(Дело T-452/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Класиране в степен при назначаване — Отчитане на професионалния опит на заинтересуваното лице — Член 31 от Правилника — Задължение за лотивиране)

(2011/С 238/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Eckehard Rosenbaum (Берлин, Германия) (представител: H.-J. Rüber, avocat)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и B. Eggers) и Съвет на Европейския съюз (представители: K. Zieléskiewicz и M. Bauer)

Предмет

Жалба срещу Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 10 септември 2009 г. по дело Rosenbaum/Комисия (F-9/08, все още непубликувано в Сборника), с която се иска отмяната на това решение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Eckehard Rosenbaum понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Европейската комисия пред настоящата инстанция.
3. Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 11,16.1.2010 г.

Определение на Общия съд от 21 юни 2011 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело T-12/10 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Възстановяване на съдебни разноски — Докладна записка, с която Комисията уведомява жалбоподателя за намерението си да направи удържка от пенсията му за инвалидност — Липса на увреждащ акт — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)

(2011/С 238/28)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и C. Berardis-Kayser, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Жалба срещу Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 29 октомври 2009 г. по дело Marcuccio/Комисия, (F-94/08, все още непубликувано в Сборника), с която се иска отмяната на това определение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Luigi Marcuccio понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия във връзка с настоящото производство.

(¹) ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Определение на Общия съд от 27 юни 2011 г. — Amecke Fruchtsaft/CXВП — Uhse (69 Sex up)

(Дело T-125/10) (¹)

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/С 238/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Германия) (представители: R. Kaase и J.-C. Plate, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално S. Schäffner, впоследствие S. Schäffner и B. Schmidt)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Beate Uhse Einzelhandels GmbH (Flensburg, Германия) (представител: W. Berlit, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на CXВП от 12 януари 2010 г. (преписка R 612/2009-1) относно производство по възражение между Beate Uhse Einzelhandels GmbH и Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG.

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.
2. Осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 148, 5.6.2010 г.

Определение на Общия съд от 20 юни 2011 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело T-256/10 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Престъпане на лични вещи — Мълчаливо и изрично отхвърляне на исканията на жалбоподателя — Задължение за мотивиране — Жалба, която е частично явно недопустима и частично явно неоснователна)

(2011/С 238/30)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Curall и C. Berardis-Kayser, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Жалба срещу Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 25 март 2010 г. по дело Marcuccio/Комисия, (F-102/08, все още непубликувано в Сборника), и целяща отмяната на това определение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Luigi Marcuccio понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Европейската комисия пред настоящата инстанция.

(¹) ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Жалба, подадена на 19 април 2011 г. — J/Парламент

(Дело T-160/10)

(2011/С 238/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: J (Marchtrenk, Австрия) (представител: A. Auer, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на комисията по петициите към Европейския парламент от 2 март 2010 г., с което се отхвърля петиция № 1673/2009 на жалбоподателя от 19 ноември 2009 г.,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска да се отмени решението на комисията по петициите към Европейския парламент от 2 март 2010 г., с което петицията му относно твърдяната конфискация на различни документи и произведения от австрийските власти е обявена за недопустима.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва нарушение на правото му да подава петиция. Конфискацията на произведения от австрийските власти представлявала нарушение на правото на собственост по силата на член 6, параграф 1 ДФЕС, член 17, параграф 1 и член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 2 май 2011 г. — Fraas/CXВП (мотив от прекръстосани квадрати в тъмносиво, светло сиво, светло синьо, тъмно синьо, охра и бежово)

(Дело T-231/11)

(2011/С 238/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Германия) (представители: Rechtsanwälte R. Kunze и G. Würtenberger)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав от 4 март 2011 г. по апелативно производство R 2041/2010-4 относно заявката за марка на Общността 008 423 626 (фигуративна марка);
- да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар да заплати разноските по производството

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, която изобразява мотив от прекръстосани квадрати в тъмносиво, светло сиво, светло синьо, тъмно синьо, охра и бежово за стоки от класове 18, 24 и 25 — Заявка № 8 423 626

Решение на проверителя: частично отхвърля заявката

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009, тъй като разглежданата марка на Общността няма отличителен характер, както и нарушение на членове 75 и 76 от Регламент № 207/2009, тъй като апелативният състав не е разгледал изложените от жалбоподателя подробни фактически и правни аргументи.

Жалба, подадена на 13 май 2011 г. — FairWild Foundation/CXВП — Wild (FAIRWILD)

(Дело T-247/11)

(2011/С 238/33)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: FairWild Foundation (Weinfelden, Швейцария) (представители: P. Neuwald и S. Müller, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Erpelheim, Германия)

Искания на жалбоподателя:

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 3 март 2011 г. по преписка R 1014/2010-1,
- да се отхвърли възражението срещу регистрация № 950 962 на международната марка „FAIRWILD“,
- да се осъдят ответникът и подалят възражението да заплатят съдебните разноски, включително разноските на жалбоподателя в производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „FAIRWILD“ за стоки от класове 3, 5, 29 и 30 — Международна регистрация № 950 962

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Rudolf Wild GmbH & Co. KG

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: марка на Общността „WILD“ за стоки от класове 3, 9, 29, 30 и 32

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: частично отменя решението на отдела по споровете.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като апелативният състав погрешно е приел, че съществува вероятност от объркване между конфликтните марки. Жалбоподателят посочва, на първо място, че апелативният състав неточно е приел, че значението на знака „WILD“ е познато само на немско- и английскоговорещите потребители и, на второ място, смята, че понятието не е описателно за посочените във възражението стоки. Поради тази причина апелативният състав неправилно признава среден отличителен характер и средна степен на сходство на знаците, като последицата от това е, че претеглянето на взаимосвързаните фактори на вероятността от объркване е в ущърб на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 23 май 2011 г. — Ворп/СХВП (Осмогълник със зелени очертания)

(Дело T-263/11)

(2011/С 238/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Carsten Bopp (Glashütten, Германия) (представител: C. Russ, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 11 март 2011 г. по преписка R 605/2010-4.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, представляваща осмогълник с зелени очертания — Заявка № 8 248 965

Решение на проверителя: отказва регистрацията.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, тъй като заявената марка имала отличителен характер поради двуизмерното си изображение, което подлежи на установяване.

Жалба, подадена на 30 май 2011 г. — Hotel Reservation Service Robert Ragge/СХВП — Promotora Imperial (iHotel)

(Дело T-277/11)

(2011/С 238/35)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Hotel Reservation Service Robert Ragge GmbH (Кьолн, Германия) (представител: Rechtsanwalt M. Koch)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Promotora Imperial, SA (Pozuelo de Alarcón, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да промени решението, постановено на 24 февруари 2011 г. от първи апелативен състав по дело R 832/2010-1, така че жалбата да бъде уважена по същество и да се отмени възражението № В 1458571; да се осъди отправилата възражението страна да понесе разноските, настъпили в хода на процедурата по възражение и на апелативната процедура; да потвърди решението в останалата му част;

- да осъди ответника да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „iHotel“ за услуги от класове 35, 39, 41, 42 и 43 — заявка № 6912877.

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Promotora Imperial, SA.

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: словната марка на Общността „i-hotel“, регистрирана за стоки и услуги от класове 16, 41 и 43.

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: жалбоподателят поддържа, че член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 е нарушен, доколкото конфликтните марки не пораждаат вероятност от объркване. Според жалбоподателя апелативният състав е счел погрешно, че въпросните стоки и услуги, както и конфликтните марки са сходни.

Жалба, подадена на 31 май 2011 г. — Ewald/СХВП — Kin Cosmetics (Keen)

(Дело T-280/11)

(2011/С 238/36)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Rita Ewald (Frauenwald, Германия) (представител: S. Reinhardt, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kin Cosmetics, SA (Sant Feliu de Guixols, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на СХВП от 3 март 2011 г. по преписка № R 1383/2010-1,
- да отхвърли възражението, направено пред СХВП на 24 юли 2008 г. от KIN COSMETICS, SA под номер В 1359944 срещу заявка за марка на Общността EM 006 498 621 „Keen“,
- при условията на евентуалност, ако Общият съд не може сам да постанови решение по второ тире — да върне преписката пред СХВП за ново разглеждане,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски, както и KIN COSMETICS, в случай че последното дружество участва в производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Keen“ за стоки и услуги от класове 3 и 44 — заявка № 6 498 621.

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Kin Cosmetics, SA.

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: фигуративни и словни национални марки и марки на Общността „KIN“, „KinBooKs“, „KINWORKS“ и „KINSTYLUM“ за стоки и услуги от класове 3, 5, 35 и 44.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като изобщо нямало вероятност от объркване на конфликтните марки.

Жалба, подадена на 3 юни 2011 г. от Diego Canga Fano срещу решението, постановено на 24 март 2011 г. от Съда на публичната служба по дело F-104/09, Canga Fano/Съвет

(Дело T-281/11 P)

(2011/С 238/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Diego Canga Fano (Брюксел, Белгия) (представител: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, avocats)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да отмени Решението, постановено на 24 март 2011 г. от Съда на публичната служба на Европейския съюз по дело F-104/09,
- да уважи исканията за отмяна и за обезщетение, предявени от жалбоподателя пред Съда на публичната служба, като уточнява същевременно, че жалбоподателят, доволен от отмяната на посоченото решение, е готов да се съгласи да му бъде присъдено символично обезщетение в размер на едно евро за поправяне на причинените му вреди,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски пред двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно правно основание, разделено на три части и изведено от грешка при прилагане на правото.

- Първа част: жалбоподателят изтъква, че Съдът на публичната служба е тълкувал приложимите разпоредби по начин, който противоречи на установения от Съда и Общия съд в тяхната практика относно правото на преценка на ОН (точки 35 и 36 от обжалваното решение).
- Втора част: жалбоподателят изтъква, че Съдът на публичната служба е направил неоснователни правни изводи при упражняването на контрола си за явна грешка в преценката (точки 48, 51, 52, 58, 78 и 79 от обжалваното решение) и в противоречие със собствените му критерии, с които твърди, че замества практиката на Съда и Общия съд.

— Трета част: жалбоподателят изтъква, че мотивите на Съда на публичната служба са опорочени от материални неточности, както и от изопачаване или невъзможност предвид на доказателства, които са му били предоставени (точки 80, 81, 85, 88 и 90 от обжалваното решение).

Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. — Google/Съвет

(Дело T-285/11)

(2011/C 238/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Charles Kader Googé (Абиджан, Кот д'Ивоар)
(представител: F. L. Meunot, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени частично Регламент (ЕС) № 330/2011 на Съвета от 6 април 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар, що се отнася до вписването на името на г-н Charles Kader Googé в списъка на Приложение II (и да се обяви, че той е неприложим по отношение на него),
- да осъди Съвета на Европейския съюз да изплати на г-н Charles Kader Googé сумата в размер на петдесет хиляди евро (50 000 EUR) като обезщетение за претърпени вреди,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят упреква Съвета на Европейския съюз, от една страна, че не е представил изложение на мотивите и от друга страна, че е нарушил принципа на пропорционалност, доколкото ограничителните мерки превишават необходимото за постигане на преследваните от Съвета на Европейския съюз цели.
2. Второто правно основание е изведено от нарушаване на Договорите. Страната упреква Съвета на Европейския съюз, от една страна, че е нарушил правото на защита, доколкото елементите, с които се оправдава съответната мярка, не са били съобщени на жалбоподателя и от друга страна, че е нарушил правото на собственост.

Жалба, подадена на 6 юни 2011 г. — Heitkamp BauHolding/Комисия

(Дело T-287/11)

(2011/C 238/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Heitkamp BauHolding GmbH (Herne, Германия)
(представител: Rechtsanwalt W. Niemann)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да се отмени решението на ответника в редакцията му от 15 април 2011 г., което доколкото жалбоподателят е информиран, все още не е публикувано в Официалния вестник на Европейския съюз и
- да осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания.

- Оздравителната клауза, предвидена в член 8в, параграф 1, буква а) от германския закон за корпоративното подоходно облагане (по-нататък „KStG“), не представлявала помощ по смисъла на член 107 ДФЕС. Според жалбоподателя ответникът е допуснал грешка още с класификацията на референтната система, доколкото е взел предвид като референтна система „разпоредбите относно прехвърлянето на загубите на дружествата, чиито дялове са предмет на придобиване“. Напротив, жалбоподателят смята, че прехвърлянето на загубите за неопределен период от време е всъщност референтната система, като подобно прехвърляне има за цел да се приложи към корпоративното подоходно облагане като последица от обективния нето принцип.
- Жалбоподателят поддържа, че отпадането на прехвърлянето на загубите, предвидено в член 8в от KStG, трябва да се квалифицира като изключение, а оздравителната клауза, предвидена в член 8в, параграф 1, буква а) от KStG, като изключение от това отпадане, единствено възстановява общия принцип, който позволява принципът на пропорционалност на приходния капацитет във финансирането на публичните разходи (Leistungsfähigkeitsprinzip) да се приложи и в случая на оздравяване.
- Въпреки че ответникът посочва, че „KStG в действащата му редакция представлява референтната система“ той, според жалбоподателя, не взема предвид, че правното положение в Германия се е променило в резултат на влизане в сила на Закона за ускорен икономически растеж (Wachstumsbeschleunigungsgesetz). Жалбоподателят подчертава, че след въвеждане на разпоредбата за скритите резерви в член 8в от KStG в оздравените предприятия загубите могат да продължат да се приспадат и прехвърлят, когато промяната в притежателите на дялове се ограничи до размер, който е

по-малък или равен на скритите резерви. Жалбоподателят смята, че от тази гледна точка разпоредбата за скритите резерви на оздравените предприятия може да се схваща като обратното на оздравителната клауза за предприятията в затруднено положение, тъй като в противен случай предприятията, които се нуждаят от оздравяване, биха били ошетени от структурна гледна точка.

- Противно на твърдението за нарушение на Комисията ответникът смята, че клаузата за оздравяване с неравенството, което включва между икономически оздравените предприятия и тези, които се нуждаят от оздравяване, не е селективна мярка, а напротив конкретизира принципа на пропорционалност на приходния капацитет във финансирането на публичните разходи, който винаги е бил признат в германския основен закон. Според жалбоподателя подобно неравенство е част от вътрешната логика на референтната система. По този въпрос жалбоподателят смята, че оздравителната клауза съответства на основните или ръководни принципи на германската данъчна система.
- Жалбоподателят поддържа, че предвид принципите в основата на оздравителната клауза включването ѝ в член 8в от KStG във всеки случай е мярка, „обоснована от естеството или вътрешната структура на данъчната система“, като тази мярка позволява да се отговори само частично на вътрешната структура на данъчната система.

**Жалба, подадена на 7 юни 2011 г. — Deutsche Bahn и др./
Комисия**

(Дело T-289/11)

(2011/С 238/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Deutsche Bahn AG (Берлин, Германия), DB Mobility Logistics AG (DB ML AG) (Берлин, Германия), DB Energie GmbH (Франкфурт ам Майн, Германия), DB Schenker Rail GmbH (Майнц, Германия), DB Schenker Rail Германия AG (Майнц, Германия) (представители: Rechtsanwältе W. Deselaers, J. S. Brückner и O. Mross)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението за проверка на Комисията от 14 март 2011 г., нотифицирано на 29 март 2011 г.;
- да отмени всички мерки, взети въз основа на проверката, проведена в изпълнение на спорното решение;
- да осъди по-специално Комисията да върне всички копия от документи, направени в рамките на проверката, при условие, че бъдещото решение на Комисията може да бъде отменено от Общия съд и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат отмяната на Решение С(2011) 1774 на Комисията от 14 март 2011 г. (дело COMP/39.678 и дело COMP/39.731), с което съгласно член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета⁽¹⁾ се разпореждат проверки на Deutsche Bahn AG, както и на всички юридически лица, контролирани пряко или непряко от последното поради възможно преференциално третиране на дъщерните дружества чрез система за отстъпки при доставката на железопътни услуги.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на основното право на неприкосновеност на жилището поради липсата на поискано предварително съдебно разрешение.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на основното право на ефективно средство за защита поради липсата на предварителен съдебен контрол на решението за проверка, както от фактическа, така и от правна страна.
3. Третото правно основание е изведено от нарушаване на правото на защита поради непропорционално широко и неконкретизирано описание на предмета на проверката („fishing expedition“).
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушаване на принципа на пропорционалност. Решението за проверка е непропорционално, тъй като системата за отстъпки при електроснабдяването се прилага от жалбоподателите от години, като е била предмет на многократен контрол от страна на германските органи и юрисдикции и е счтена за съответстваща на правото на конкуренция и тъй като на въпроса дали системата е „обективно оправдана“, който Комисията счита за определящ въпрос, можело да се отговори чрез по-малко обвързваща мярка, а именно — чрез искане на сведения.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

**Жалба, подадена на 7 юни 2011 г. — Deutsche Bahn и др./
Комисия**

(Дело T-290/11)

(2011/С 238/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Deutsche Bahn AG (Берлин, Германия), DB Mobility Logistics AG (DB ML AG) (Берлин, Германия), DB Netz AG (Франкфурт ам Майн, Германия), Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (Боденхайм, Германия), DB Schenker Rail GmbH (Майнц, Германия), DB Schenker Rail Deutschland AG (Майнц, Германия) (представители: Rechtsanwältе W. Deselaers, J. S. Brückner и O. Mross)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението за проверка на Комисията от 30 март 2011 г., нотифицирано на 31 март 2011 г.;
- да отмени всички мерки, взети въз основа на проверката, проведена в изпълнение на спорното решение;
- да осъди по-специално Комисията да върне всички копия от документи, направени в рамките на проверката, при условие, че бъдещото решение на Комисията може да бъде отменено от Общия съд и

да осъди Комисията да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат отмяната на Решение С(2011) 2365 на Комисията от 30 март 2011 г. (дело COMP/39.678 и дело COMP/39.731), с което съгласно член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета⁽¹⁾ се разпореждат проверки на Deutsche Bahn AG, както и на всички юридически лица, контролирани пряко или непряко от последното поради евентуално противоречащ на конкуренцията модел за стратегическо използване на управляваната от дружествата на група DB инфраструктура и за отстъпки при доставката на железопътни услуги.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на основното право на неприкосновеност на жилището поради липсата на поискано предварително съдебно разрешение.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на основното право на ефективно средство за защита поради липсата на предварителен съдебен контрол на решението за проверка, както от фактическа, така и от правна страна.
3. Третото правно основание е изведено от незаконосъобразност на решението за проверка, тъй като то се основава на получена от Комисията информация в хода на изпълнението на решението за проверка относно системата за отстъпки в областта на електроснабдяването в рамките на твърде пространно проучване („fishing expedition“) и оттам — в нарушение на правото на защита на жалбоподателите.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушаване на правото на защита поради непропорционално широко и неконкретизирано описание на предмета на проверката.
5. Петото правно основание е изведено от нарушаване на принципа на пропорционалност, тъй като Комисията не е компетентна по отношение на предмета на проверката и при всички положения е можела да получи релевантни сведения от жалбоподателите чрез компетентната Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите) или чрез обикновено искане на сведения.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Cemex и др./Комисия

(Дело T-292/11)

(2011/C 238/42)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Cemex S.A.B. de C.V. (Monterrey, Мексико), New Sunward Holding BV (Амстердам, Нидерландия), Cemex España, SA (Мадрид, Испания), CEMEX Deutschland AG (Дюселдорф, Германия), Cemex UK (Egham, Обединено кралство), CEMEX Czech Operations s.r.o. (Прага, Чешка република), Cemex France Gestion (Rungis, Франция), CEMEX Austria AG (Langenzerndorf, Австрия) (представител: J. Folguera Crespo, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени член 1 от Решението на Комисията от 30 март 2011 г.; при условията на евентуалност, да отмени частично тази разпоредба, като освободи жалбоподателите от задължението да предоставят информацията, посочена във въпросите в приложение I към Решението относно всичко, което надхвърля ограниченията, които нормите и принципите на правото на Европейския съюз налагат на Комисията.
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Решението на Комисията от 30 март 2011 г. относно производство за прилагане на член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета, прието във връзка с дело COMP/39.520 — цимент и свързани продукти.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 18 от Регламент (ЕО) № 1/2003: Твърди се в това отношение, че Комисията е надвишила ограниченията, установени в посочената разпоредба и съдебната практика на Съда за упражняването на нейните правомощия, стигайки включително дотам да изисква информация, за която Комисията знае, че не се намира у жалбоподателите. От друга страна, в искането за предоставяне се изисква от жалбоподателите не само да предоставят, но и да обработят, милиони данни с икономическо съдържание, като по този начин им се прехвърля задължението за разследване, което принадлежи на Комисията.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 18 от Регламент (ЕО) № 1/2003: според жалбоподателите Комисията изисква предоставянето на информация, която не е необходима за разследването на идентифицираните в обжалваното решение практики, за които се твърди, че са ограничителни: става въпрос за информация, която няма връзка с предмета на разследване, или за публична информация, за информация, която вече е предоставена в отговор на предходни искания, или става въпрос за задачи по обработката на данни.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност: твърди се в това отношение, че Комисията е поискала от жалбоподателите да предоставят информация, чието събиране и обработване, освен че не е необходимо, в много случаи предполага прекомерна и несъразмерна тежест, като се налага и изключително кратък срок за оспорване и като се отказва поисканото удължаване на срока.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 296 от ДФЕС, доколкото според жалбоподателите Комисията не е мотивирала достатъчно необходимостта и пропорционалността на поисканата информация.
5. Петото правно основание е изведено от нарушение на принципа на правна сигурност, доколкото текстът на обжалваното решение е неясен и неточен.
6. Шестото правно основание е изведено от неспазване на член 3 от Регламент (ЕИО) № 1/1958 относно определянето на езиковия режим на Европейската икономическа общност: в това отношение се твърди, че Комисията е отказала да изпрати обжалваното решение на дъщерните дружества, които са негови адресати, на езика на държавите членки, на чиято юрисдикция са подчинени, като по този начин съзнателно затруднява задачата по събиране на данни.

Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Holcim (Deutschland) и Holcim/Комисия

(Дело T-293/11)

(2011/С 238/43)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Holcim AG (Хамбург, Германия) и Holcim Ltd (Цюрих, Швейцария) (представители: P. Niggemann и K. Gaßner, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията от 30 март 2011 г. относно производство по прилагане на член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003, преписка 39520 — Цимент и свързани продукти;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат осем правни основания.

1. Първо правно основание: невалидно уведомяване за обжалваното решение

Според жалбоподателите преди приемането на обжалваното решение ответникът е получил от всички заинтересовани дружества от групата Holcim пълномощни за представителство, изготвени в полза на първия жалбоподател, както и декларации, потвърждаващи, че английският език е бил избран като работен език. За обжалваното решение, чийто адресат е вторият жалбоподател, обаче е бил „уведомен“

първият жалбоподател, който никога не е бил оправомощаван да представлява втория жалбоподател. Жалбоподателите добавят, че работният език на дружеството Holcim Ltd и на голямото множество други дружества от групата е английският език, така че не им е било възможно в достатъчна степен да се запознаят с обжалваното решение.

2. Второ правно основание: прекалено кратък срок за отговор и отказ на ответника да удължи срока

Според жалбоподателите обжалваното решение изисква предоставянето на многобройни подробни сведения относно 15-те дружества от групата (данни за сделките, осъществения внос и износ, производството, пазарните дялове и т.н.) за период от 10 години. Жалбоподателите, които са знаели за проекторешението на ответника, твърдят, че са му указали подробно и достатъчно време предварително, че предвиденият за предоставянето на сведения срок от 12 седмици очевидно е бил прекалено кратък. Те считат, че като се има предвид продължителността на производството (близо две години и половина) и доброто сътрудничество, което са засвидетелствали, удължаване на срока щяло да бъде подходящо. Въпреки че жалбоподателите са приели производството да продължи да се развива на английски език, ответникът сам е усложнил и забавил събирането на данните, като е изготвил обжалваното решение на немски език: така две трети от дружествата в групата не са могли да работят правилно.

3. Трето правно основание: задължение на Holcim да предостави сведения, с които дружеството не разполага в исканата форма

Жалбоподателите изтъкват, че с обжалваното решение се изискват съществени сведения, с които те не разполагат в желаната форма. В обжалваното решение освен това се искат данни, които поради различни причини — сред които по-специално промяна на информационната система — могат да бъдат събрани само със значително разходване както на време, така и на работна ръка. Жалбоподателите считат, че това разходване излиза извън рамките на тяхното задължение да предоставят исканите сведения.

4. Четвърто правно основание: нарушение на задължението за представяне на мотиви

Според жалбоподателите нито разследването само по себе си, нито изборът на начина на разследване (искане на сведения под угрозата от налагане на глоби чрез формално решение) не са достатъчно мотивирани в обжалваното решение.

5. Пето правно основание: нарушение на принципа на необходимост от прилаганите средства

Жалбоподателите изтъкват, че до този момент са отговаряли изчерпателно и подробно на всички адресирани до тях искания за сведения, така че Комисията не е имала никакво основание да предпочете формалната процедура за събиране на сведения (чието неспазване може да доведе до налагане на глоба) вместо по-малко строгата неформална процедура за събиране на сведения.

6. Шесто правно основание: нарушение на принципа на точност на исканите сведения

Според жалбоподателите многобройни пунктове от обжалваното решение не уточняват в достатъчна степен исканите сведения, което е единствено във вреда на жалбоподателите.

7. Седмо правно основание: нарушение на общия принцип на пропорционалност

След продължило две години и половина производство формулираното от ответника твърдение за нарушение остава толкова неясно и лишено от конкретност, че жалбоподателите считат за непропорционално от тях да се изисква да събират такъв обем подробни данни, още повече, че подобни данни са били изисквани няколко пъти под различни форми. Независимо от тези обективни причини, отказът на ответника да удължи срока е явно непропорционален с оглед продължителността на производството (близо две години и половина).

8. Осмо правно основание: липса на компетентност на ответника по отношение на дружеството Holcim (Česko) a.s., що се отнася до въпросите, свързани с период, предхождащ присъединяването на Чешката република към Европейския съюз

Жалбоподателите поддържат, че ответникът не може да изисква сведения за период, предхождащ присъединяването на дадена държава към Европейския съюз.

Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Република Гърция/Комисия

(Дело T-294/11)

(2011/C 238/44)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: I. Khalkias и S. Papaioannou)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да уважи жалбата,
- да отмени Решение за изпълнение на Комисията от 15 април 2011 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), в частта относно финансовите корекции, в тежест на Република Гърция или при условията на евентуалност да го измени,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си Република Гърция иска отмяна на решението на Комисията от 15 април 2011 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за

развитие на селските райони (ЕЗФРСР), (нотифицирано под номер C(2011) 2517) и публикувано в Официален вестник на ЕС L 102/33/16-4-2011 (ОВ L 102, стр. 33) под номер 2011/244/ЕС в частта относно финансовите корекции, в тежест на Република Гърция в секторите а) на производствените помощи за маслиново масло, б) разходи за въвеждането на маслинови насаждения — ГИС и в) преките помощи (полски култури).

Що се отнася до корекцията за сектора на производствените помощи за маслиново масло жалбоподателят поддържа на първо място, че Комисията е извършила погрешна фактическа преценка, тъй като слабостите в основният контрол върху схемата редовно са минимални и не обосновават корекция съответно от 10 % и 15 %, особено като се има предвид, че в Гърция от 1 ноември 2003 г. е в сила действаща и надеждна Географска информационна система за маслиновите насаждения (ГИС за маслиновите насаждения), която е основният инструмент за контрол върху цялата схема за производствени помощи за маслиново масло и като се има предвид, че се упражнява строг контрол върху заявленията за отглеждане, а така също и върху добива от маслиновите насаждения и цялостното функциониране на мелниците.

На второ място жалбоподателят сочи, че: а) правното основание на решението на Комисията не е валидно и достатъчно за увеличаване на корекцията поради повторност; значението което Комисията придава на този термин е погрешно, като се има предвид, че не са налице редовно допускани слабости; повторността, която Комисията изтъква, се основава на погрешна предпоставка, тъй като Комисията придава на термина погрешно значение и от това произтича явно погрешна преценка на твърденията за редовно допускани слабости, още повече при положение, че понастоящем е в сила основният инструмент за контрол върху схемата ГИС — маслинови насаждения и б) Комисията извършва погрешна фактическа преценка, доколкото при всички положения увеличението на корекцията от 10 % за периода 2003 г.—2004 г. на 15 % за периода 2004 г.—2005 г. е неправомерно и необосновано, като се има предвид, че в горепосочения период се наблюдават множество подобрения и непрекъснати актуализации в ГИС — маслинови насаждения и вследствие на това системата за контрол не само не се е влошила, а съществено се е подобрила.

Що се отнася до корекцията в областта на разходите за въвеждане на маслинови насаждения — ГИС жалбоподателят поддържа на първо място, че не е налице валидно правно основание за финансовата корекция на разходите във връзка с процедурата за въвеждане на ГИС — маслинови насаждения, тъй като средствата за създаването ѝ са приспаднати от помощи, на които гръцките производители имат право, и неодобряването на разходите води до неоснователно обогатяване от страна на ФЕОГА, както и до двойна финансова санкция, въпреки че принципно всички направени разходи са допустими стига да не надвишават бюджета, одобрен от Комисията, и общата приспадната на гръцките производители сума, като се има предвид, че критичният момент за преценка дали даден разход е законосъобразен или не е моментът на поемане на правното задължение или моментът на неговото изпълнение, а не моментът, в който е деклариран разходът.

На второ място жалбоподателят изтъква: а) нарушение на принципа на пропорционалност за разходите, възлизащи на 2 920 191,03, произтичащи от допълнителни договори и б) погрешна фактическа преценка на разходите, произтичащи от договор 5190/ES/2003.

Що се отнася до корекцията за сектора на преките помощи (полски култури) жалбоподателят поддържа на първо място, че: а) не е налице валидно правно основание за прилагането на предишните насоки, които предвиждат определени фиксирани ставки на корекции към новата Обща селскостопанска политика (ОСП), към новата схема за единно плащане на помощите и б) прилагането им сериозно засяга принципа на пропорционалност.

На второ място жалбоподателят сочи погрешна фактическа преценка: а) относно твърденията за слабости на СИЗП — ГИС, б) относно факта, че както констатира Комисията чрез проверка на място, от съпоставянето на данните от СИЗП — ГИС за 2007 г., когато са подадени исканията, с данните за 2009 г., когато СИЗП — ГИС е завършена и надеждна, е видно, че разликите и слабостите са минимални и не надвишават 2 % и съответно евентуална корекция не трябва да надвишава тази цифра и в) що се отнася до твърденията за слабости в административните насрешни проверки и в проверките на място и в качеството им и по-специално що се отнася до твърдението за липса на измерване на обработваемата площ и за забавено извършване на проверки на място, множеството подобрения, настъпили през 2007 г., когато са подадени исканията, трябвало да доведат Комисията до заключението, че не е необходимо да се налага корекция.

На последно място жалбоподателят изтъква погрешно тълкуване и прилагане на член 33 от Регламент № 1290/05⁽¹⁾ по отношение на корекцията на разходите във връзка с мерките за развитие на селските райони.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика.

Жалба, подадена на 9 юни 2011 г. — Duscholux Ibérica/СХВП — Duschprodukter i Skandinavien (duschy)

(Дело T-295/11)

(2011/С 238/45)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Duscholux Ibérica, SA (Барселона, Испания) (представител: J. Carbonell Callicó, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Duschprodukter i Skandinavien AB (Hisingers Backa, Швеция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да измени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 март 2011 г. по преписка R 662/2010-1;

— при условията на евентуалност и единствено в случай, че предходното искане бъде отхвърлено, да отмени решението

на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 март 2011 г. по преписка R 662/2010-1;

— да нареди на ответника и на другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: Международната фигуративна марка „duschy“ за стоки от класове 11 и 20 — заявка за марка на Общността № W927073

Притежател на марката или знака, на която/на който се прави позоваване в процедурата по възражение: Жалбоподателят

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: Регистрация № 2116820 като марка на Общността на фигуративната марка „DUSCHO Harmony“ за стоки от класове 6, 11 и 19

Решение на отдела по споровете: Частично уважава възражението

Решение на апелативния състав: Отменя обжалваното решение

Изложени правни основания: Нарушение на член 6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, свързан с правото на справедлив съдебен процес; нарушение на членове 75 и 76 от Регламент № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав не е взел предвид факти и доказателства, представени от жалбоподателя в предвидения срок; и нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав е приел погрешно, че няма вероятност от объркване между конфликтните марки.

Жалба, подадена на 8 юни 2011 г. — Cementos Portland Valderrivas/Комисия

(Дело T-296/11)

(2011/С 238/46)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Cementos Portland Valderrivas, SA (Памплона, Испания) (представител: L. Ortiz Blanco, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви жалбата за допустима,

— да отмени Решението на Комисията от 30 март 2011 г.

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Решението на Комисията от 30 март 2011 г. относно производство за прилагане на член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета, прието във връзка с дело COMP/39.520 — цимент и свързани продукти.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага само едно правно основание за отмяна, изведено от нарушение на член 18 от горепосочения Регламент и на принципа на пропорционалност.

- В това отношение се твърди на първо място, че поисканата с обжалваното решение информация няма връзка с разследваното предполагаемо нарушение и поради това не може да позволи на Комисията да провери каквато и да е индичия, обосноваваща разследването по отношение на Valderrivas. Следователно жалбоподателят смята, че не е спасена предпоставката за необходимост, от която член 18 от Регламент (ЕО) № 1/2003 обуславя упражняването на правомощията за искане на информация. Жалбоподателят твърди също така, че фактът, че решението не съдържа позоваване на такива индичии не може да позволи на Общия съд да упражни необходимия контрол за необходимост.
- На второ място, жалбоподателят отбелязва, че обжалваното решение противоречи на принципа на пропорционалност, доколкото му възлага явно несъразмерна тежест във връзка с нуждата на разследването. Тази диспропорционалност се проявява в естеството, несъразмерно високото ниво на подробност на поисканата информация, в задължението тя да се обработи и представи в определени формати, и в срока, определен за предоставянето ѝ.

Жалба, подадена на 31 май 2011 г. — Ghost Brand/СХВП — Procter & Gamble International Operations (GHOST)

(Дело T-298/11)

(2011/С 238/47)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Ghost Brand Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: N. Caddick, QC)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Procter & Gamble International Operations SA (Женева, Швейцария)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да постанови, че прехвърлянето на правото на собственост върху марка на Общността „GHOST“, регистрирана под № 282350, в полза на Procter & Gamble International Operations S.A., следва да бъде регистрирано и публикувано единствено що се отнася до „козметика“, а собствеността по отношение на всички стоки от клас 25 и по отношение на „сапуни; парфюмерия, етерични масла, лосиони за коса“ от клас 3 остава на името на Ghost Brand Limited.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за прехвърляне на право на собственост: Словната марка на

Общността „GHOST“, регистрирана под № 282350 за стоки от клас 3 („сапуни, парфюмерия, етерични масла, козметика, лосиони за коса“)

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска прехвърляне на правото на собственост върху марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Решение на отдела за регистрация, дизайни и модели: Отхвърля искането за частично прехвърляне на правото на собственост

Решение на апелативния състав: Отменя обжалваното решение и решава, че отделът за регистрация, дизайни и модели следва да регистрира и публикува прехвърлянето на правото на собственост

Изложени правни основания: Жалбоподателят изтъква три правни основания, състоящи се най-общо в това, че: (i) втори апелативен състав е допуснал грешка като не го уведоми за обжалването или за взетото по жалбата решение; (ii) втори апелативен състав не разполагал с цялата необходима информация, а жалбата била основана на неверни данни, и (iii) другата страна в производството пред апелативния състав е действала недобросъвестно като е обжалвала решението на Службата за хармонизация във вътрешния пазар.

Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — Otto/СХВП — Nalsani (ТОТТО)

(Дело T-300/11)

(2011/С 238/48)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Otto GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия) (представители: Rechtsanwälte P. Schäuble и S. Müller)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nalsani, SA (Богота, Колумбия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), прието на 9 март 2011 г. по жалба R 1291/2010-2;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Nalsani SA.

Притежател на марката, на която се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят

Марка, на която се прави позоваване в подкрепа на възражението: националната фигуративна марка „OTTO“ за стоки от класове 3, 9, 14, 18 и 25.

Решение на отдела по споровете: възражението е основателно.

Решение на апелативния състав: отмяна на решението на отдела по споровете и отхвърляне на възражението.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, доколкото съществува вероятност от объркване между конфликтните марки. Апелативният състав е преценил визуалното сходство между знаците, основавайки се на погрешни доводи.

Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — HeidelbergCement/Комисия

(Дело T-302/11)

(2011/С 238/49)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: HeidelbergCement AG (Хайделберг, Германия)
(представители: U. Denzel и T. Holz Müller, Rechtsanwälte)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 1 и член 2 от Решение на Комисията от 30 март 2011 г. по преписка СОМР/39.520 — Цимент и свързани продукти в приложение на член 263, четвърта алинея ДФЕС, доколкото то се отнася до жалбоподателя;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в съответствие с член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽¹⁾

Обжалваното решение нарушава член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, тъй като не конкретизира достатъчно предмета на разследването и изисква търговска информация, която не би могла да бъде „необходима“ по смисъла на член 18 от Регламент № 1/2003, за да се изяснят твърдените факти.

- Жалбоподателят не е бил уведомен с обжалваното решение или в какъвто и да било друг момент по време на производството по разследване в какво конкретно поведение всъщност е упрекван. Следователно решението нарушава задължението по член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 да се посочи предмета на разследването. Според постоянната практика на съдилищата на Съюза твърдените факти трябва да бъдат посочени в решението достатъчно точно, за могат адресатите и съдилищата да преценят необходимостта от исканата информация с оглед събирането на доказателства.
- С решението отново се изисква голям обем информация, която вече е била предоставена на Комисията в отговор

на предходни искания за сведения. Намиращата се вече на разположение на Комисията информация не е била „необходима“ по смисъла на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003.

- Не е било възможно да се долови връзката между исканата информация и „подозрението“ на Комисията. Последната злоупотребява със своите правомощия по силата на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, за да провежда общо разследване на жалбоподателя („Fishing Expedition“). За подобни разследвания на пазара Комисията разполага с инструмента по член 17 от Регламент № 1/2003.
 - Комисията превишава правомощията си по силата на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, тъй като в обжалваното решение принуждава жалбоподателя да анализира и преценява исканата информация.
- 2. Второ правно основание: нарушение на принципа на пропорционалност**

Обхватът на изискваната информация, изборът на средства и краткостта на определения срок нарушават принципа на пропорционалност.

- Събирането и подготвянето на исканата информация в предписаната форма налага прекомерна тежест на жалбоподателя. Тази тежест е непропорционална в сравнение с общия характер на изискваната информация и с целта на разследването.
- Определянето на срок от 12 седмици за даването на отговор и отказът на Комисията да удължи този срок са непропорционални. За жалбоподателя е било обективно невъзможно да спази този срок.

3. Трето правно основание: нарушение на задължението за предоставяне на мотиви по член 296, параграф 2 ДФЕС

Обжалваното решение нарушава също изискванията на член 296, параграф 2 ДФЕС относно правилното мотивиране на правен акт, тъй като не позволява да се разберат мотивите, подтикнали Комисията да изисква толкова информация, да действа съгласно член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и да определи толкова кратък срок.

- Обжалваното решение не уточнява какво конкретно обстоятелство разглежда Комисията или причината, поради която Комисията се нуждае от изключително подробната и обемна информация.
- Комисията не представя мотиви защо — за разлика от предходните искания за предоставяне на информация — тя счита, че действие по прилагане на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 е подходящо и необходимо.
- Комисията не представя достатъчно мотиви защо определя толкова кратък срок за отговора и защо отказва да удължи този срок.

4. Четвърто правно основание: нарушение на принципа на точност

По мнението на жалбоподателя обжалваното решение и изпратеният с него формуляр нарушават изискванията на общия принцип на точност, тъй като по много пунктове тези документи са неясни, неопределени и противоречиви и не съдържат ясни указания какво поведение да следва жалбоподателят. Последният не е можел да определи извън всякакво съмнение какво се очаква да направи, за да избегне риска от налагане на санкция. Комисията не е отговорила или не е отговорила в достатъчна степен на многобройните отправени от жалбоподателя запитвания и искания за уточняване.

5. Пето правно основание: нарушение на правото на защита на жалбоподателя

Обжалваното решение нарушава правото на защита на жалбоподателя, гарантирано в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и в член 48, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като принуждава жалбоподателя да участва активно в преценката на търговската информация, което всъщност спада към задължението на Комисията за събиране на доказателства.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата на конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 14 юни 2011 г. — Leopardi Dittajuti/СХВП — Llopert Vilarós (CONTE LEOPARDI DITTAJUTI)

(Дело Т-303/11)

(2011/С 238/50)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Piervittorio Francesco Leopardi Dittajuti (Numana, Италия) (представители: D. De Simone, D. Demarinis и G. Orsoni, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pedro Llopert Vilarós (Sant Sadurní D'Anoia, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 6 април 2011 г. по преписка R 1437/2010-2 и вследствие на това да изиска от Службата приемане на необходимите мерки за съобразяване с постановеното решение, и
- да осъди ответника да заплати разноските, направени в производствата пред всички инстанции.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка на Общността „CONTE LEOPARDI DITTAJUTI“ за стоки и услуги от класове 33, 35, 40 и 43, регистрирана под № 6428338

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: Фигуративната марка „Leopardi“, регистрирана в Испания под № 2073540 за стоки от клас 33

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението за част от оспорваните стоки и услуги

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата като недопустима

Изложени правни основания: Неправилно тълкуване на член 60 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, на правило 49, параграф 1 и правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията, приложим към производството по обжалване по силата на правило 50, параграф 1 от същия регламент, доколкото апелативният състав: (i) неправилно е решил да откаже спиране на производството и отлагане на срока, както съвместно са поискали страните; (ii) неправилно е взел предвид съвместното искане на страните едва след изтичане на срока за представяне на правни основания, като по този начин на практика е попречил на заинтересованата страна да ги представи в надлежния срок и е провокирал изтичането на същия; и (iii) е нарушил процесуалните изисквания, доколкото не разгледал основанията за обжалване, при все че релевантните твърдения били представени след изтичането на срока, с което е нарушил и общите принципи на процесуална икономия и на защита на валидността на процесуалните действия.

Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — Schwenk Zement/Комисия

(Дело Т-306/11)

(2011/С 238/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schwenk Zement KG (Улм, Германия) (представител: M. Raible, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията C(2011) 2367 окончателен от 30 март 2011 г. (преписка COMP/39.520 — Цимент и свързани продукти);
- в съответствие с член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първо правно основание: непропорционалност на формата на решението

Обжалваното решение нарушава принципа на пропорционалност, тъй като представлява първата мярка по разследване, насочена срещу жалбоподателя, а жалбоподателят е бил готов да предостави информация.

— Несъмнено Регламент (ЕО) № 1/2003⁽¹⁾ на Съвета не въвежда никакво степенуване по значимост между обикновено искане за предоставяне на информация и решение да се поиска информация. Това обаче не променя факта, че принципът на пропорционалност следва да се спазва, когато се избира мярка по разследване.

— В сравнение с решение да се поиска информация по смисъла на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 искане за предоставяне на информация по смисъла на член 18, параграф 2 от Регламент № 1/2003 е по-благоприятният и ефикасен способ при наличие на готово да предоставя информация предприятие.

2. Второ правно основание: нарушение на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003

Обжалваното решение не отговаря на изискванията на правната база по член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003

— Комисията не изтъква никакво конкретно твърдение и информацията, изисквана с искането за предоставяне на информация, до голяма степен не разкрива връзка с излаганото твърдение.

— Следователно искането за предоставяне на информация не е необходимо за разследването на Комисията. Изискваната информация не може да представлява доказателство за нарушение на картелното право.

3. Третото правно основание: непропорционалност на определения срок

Двуседмичният срок за даване на отговор по въпрос 11 не е бил достатъчен за жалбоподателя.

— В сравнение с проекторешението, в обжалваното решение Комисията необосновано е съкратила от два месеца на две седмици срока за даване на отговор по въпрос 11.

— Даването на отговор в срок е било невъзможно за жалбоподателя в рамките на двуседмичния срок. Въпреки това Комисията категорично е отказала удължаване на срока.

— По-дълъг срок е бил абсолютно необходим вследствие обема на исканата информация, трудността по набавянето на информацията, както и индивидуалното положение на жалбоподателя.

4. Четвърто правно основание: недостатъчна обосновка на обжалваното решение

Обжалваното решение не е правилно обосновано.

— Обжалваното решение не излага твърденията, насочени срещу жалбоподателя. То също така не позволява да се разбере в каква връзка се намира исканата информация с излаганите твърдения.

— Липсва също достатъчна обосновка за определянето на срока като цяло, както и за съкращаването на предвидения в проекторешението срок от два месеца до две седмици за даване на отговор по въпрос 11.

5. Пето правно основание: нарушаване на правата на защита на жалбоподателя

В резултат на упражнявания от Комисията времеви натиск са били нарушени правата на защита на жалбоподателя, особено закрилата му от възможно самообвинение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата на конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 13 юни 2011 г. — Eurallumina/Комисия

(Дело T-308/11)

(2011/C 238/52)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Eurallumina SpA (Portoscuso, Италия) (представител: V. Leone, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Главно искане:

— да се отмени изцяло обжалваното решение в частта, в която се отнася до Eurallumina.

При условията на евентуалност:

— да се отмени член 2 от обжалваното решение в частта, в която се отнася до мярката по старя Указ 2004 и следователно член 3 от обжалваното решение в частта, в която се отнася до разпореждането за възстановяване по отношение на Eurallumina.

При условията на последваща евентуалност:

— да се отмени член 3 от обжалваното решение в частта, в която се отнася до разпореждането за възстановяване по отношение на Eurallumina.

Във всички случаи:

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Иска се отмяната на обжалваното решение което:

квалифицира като нова незаконосъобразна и несъвместима помощ мярката по член 1 от Указ на министър-председателя № 14042 от 6 февруари 2004 г. (наричан по-нататък „Указ 2004“) и мерките приети от Органа за електроенергия и газ (наричан по-нататък „ОЕГ“) в изпълнение на същия този член (наричана по-нататък общо „Мярка по стария Указ 2004“), и разпорежда връщането на помощта;

квалифицира като нова несъвместима помощ нотифицираната от Италия мярка по член 11, параграф 12 от Закон № 80 от 14 май 2005 г. за преобразуване на Декрет-закон № 35 от 14 март 2005 г. (наричан по-нататък „Закон 80/2005“) и мярката приета от ОЕГ в приложение на този закон (наричана по-нататък общо „мярка по стария Закон 80/2005“).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от нарушението на общия принцип на добра администрация

Жалбоподателят счита, че Комисията е допуснала грешка като е разгледала общо двете горепосочени мерки, които е следвало да бъдат разглеждани по отделно поради съществуващите между тях обективни разлики по отношение на правното основание, адресатите и предвидения компенсаторен механизъм. Общото разглеждане е довело до смесване на изтъкнатите от Комисията доводи, което е затруднило защитата.

2. Второ правно основание, изведено от нарушение и неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС във връзка с понятието за държавна помощ

Жалбоподателят счита, че Комисията е допуснала грешка като е приела, че двете мерки представляват държавни помощи, тъй като те не отговарят на изискванията за наличие на предимство спрямо нормалните пазарни условия, което заплашва да наруши конкуренцията, и за засягане на търговията в рамките на Общността. По специално:

що се отнася до мярката по стария Указ 2004, тя не предоставя никакво предимство, тъй като само изпълнява мярката, за която Комисията вече е преценила, че не е помощ, в рамките на дело „Alumix“⁽¹⁾, в което Комисията приема, че приложимата към Alumix тарифа за електроенергия не поставя това предприятие в по-благоприятно положение. Освен това мярката по стария Указ 2004 не може да засегне търговията в рамките на Общността — що се отнася до Eurallumina — тъй като пазарът на алуминий е дефицитен пазар в ЕС и евентуално намаление на дейността му не може да се компенсира от увеличение на износа на оператори от другите държави членки, които работят при пълен капацитет;

що се отнася до мярката по стария Закон 80/2005, тя не предоставя никакво предимство спрямо нормалните пазарни условия, тъй като предвид аномалиите на пазара на електроенергия в Италия и най-вече в Сардиния, където цената на електроенергията е изкуствено завишена поради липсата връзка с континента, използването на цена, която в европейски план се формира на борсите, е оправдано, за да

може прилаганата тарифа да се счита за „пазарна“ с оглед на дейността на потребителите. Що се отнася до търговията в рамките на Общността важат същите съображения като тези за мярката по стария Указ 2004.

3. Трето правно основание, изведено от нарушението и неправилното прилагане на член 107, параграф 3 ДФЕС във връзка с дерогирането на регионалните помощи по буква а)

Жалбоподателят счита, че Комисията е допуснала грешка като е приела, че двете мерки са несъвместими в качеството им на регионални помощи, по-специално в следните аспекти:

наличие на неблагоприятно регионално положение поради липсата на връзка между Сардиния и континента, което поставя в неблагоприятно положение електроснабдяването на потребителите, и поради факта че „енергийните“ потребители са гръбнака на производствената структура на острова, които в значителна степен определят равнището на заетостта;

пропорционалност и адекватност на разглежданите мерки да компенсират това неблагоприятно положение като преходни мерки, насочени към избягване на делокализирането на потребителите, в очакване да се преодолее това неблагоприятно положение чрез вече предприетите и понастоящем доведени до край от италианската държава инициативи, които могат да създадат достатъчен капацитет за пренос на електроенергия в Сардиния и чрез конкретни инвестиции в ефективността, които самите предприятия се ангажират да предприемат;

временен и на практика затихващ характер на двете мерки.

4. Четвърто правно основание, изведено от съществено процесуално нарушение — липса на мотиви

Жалбоподателят счита, че Комисията не е мотивирала надлежно решението по специално по отношение на:

разликата между мярката по стария Указ 2004 и мярката по Решение „Alumix“;

наличието на нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията между държавите членки;

пропорционалността на мярката стария по Указ 2004.

5. Пето правно основание, изведено от грешка в преценката на обстоятелствата, които обосновават оправданите правни очаквания

Жалбоподателят счита, че Комисията е допуснала грешка като е преценила, че не са налице обстоятелства, които обосновават оправданите правни очаквания на Eurallumina, че по естеството си мярката по стария Указ 2004 не е помощ.

⁽¹⁾ Публикувано в ОВЕС 288/4 от 1.10.1996 г., стр. 4.

Жалба, подадена на 14 юни 2011 г. — Süd-Chemie/СХВП — ВУК-Cera (CERATIX)

(Дело Т-312/11)

(2011/С 238/53)

*Език на жалбата: немски***Страни***Жалбоподател:* Süd-Chemie AG (Мюнхен, Германия) (представители: W. Baron von der Osten-Sacken и A. Wenninger-Lenz, Rechtsanwälte)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* ВУК-Cera BV (Девентер, Нидерландия)**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение на четвърти апелативен състав от 8 април 2011 г. (преписка № R 1585/2010-4),
- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар в качеството ѝ на ответник да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи*Заявител на марката на Общността:* ВУК-Cera BV.*Марка на Общността, предмет на спора:* словна марка „CERATIX“ за стоки от клас 1 — заявка № 6 358 832*Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в производството по възражение:* жалбоподателят.*Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението:* национална словна марка „CERATOFIX“ за стоки от клас 1.*Решение на отдела по споровете:* уважава възражението.*Решение на апелативния състав:* отменя решението на отдела по споровете и отхвърля възражението.*Изложени правни основания:* нарушение на член 15 и на член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009, тъй като ответникът:

- неправилно отхвърлил доказателствената стойност на представените от жалбоподателя документи с общото съображение, че тези документи изхождат от жалбоподателя,
- не приел, че действия с рекламен характер представляват „реално използване“,
- не отчел всички обстоятелства, които имат значение при преценката дали е налице реално използване и
- не направил цялостна преценка на представените доказателства за използването.

Жалба, подадена на 16 юни 2011 г. — Heede/СХВП (Matrix-Energetics)

(Дело Т-313/11)

(2011/С 238/54)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* Günter Heede (Walldorf-Baden, Германия) (представител: R. Utz, Rechtsanwalt)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)**Искания на жалбоподателя**

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, модели и дизайни) от 8 април 2011 г. (преписка R 1848/2010-4),
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи*Марка на Общността, предмет на спора:* словната марка „Matrix-Energetics“ за услуги от класове 35, 41 и 44 — Заявка № 8 339 798*Решение на проверителя:* отказва регистрацията.*Решение на апелативния състав:* отхвърля жалбата.*Изложени правни основания:* нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, тъй като, от една страна, описателният характер на заявената марка не бил доказан и заявената марка притежавала необходимия отличителен характер, а, от друга страна, апелативният състав неправилно е основал решението си на впечатления от интернет, които са последващи на датата на заявката за регистрация и освен това отделното, незаконосъобразно и след тази дата използване от трети лица на означение (на фантазията), отличаващо се с оригиналност, не може да има отрицателно въздействие върху регистрацията на марката на Общността.**Жалба, подадена на 17 юни 2011 г. — Fortress Participations/СХВП — Fortress Investment Group и Fortress Investment Group (UK) (FORTRESS)**

(Дело Т-314/11)

(2011/С 238/55)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Fortress Participations BV (Потердам, Нидерландия) (представители: M.L.J. van de Braak, lawyer, B. Ladas, Solicitor, и S. Malynicz, Barrister)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Други страни в производството пред апелативния състав:* Fortress Investment Group LLC (Ню Йорк, Съединени щати) и Fortress Investment Group (UK) Ltd (Лондон, Обединено кралство)**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 1 април 2011 г. по преписка R 354/2009-2; и

— да осъди ответника и другите страни пред апелативния състав да заплатят направените от тях разноски в производството пред Службата и Общия съд, както и разноските на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Фигуративната марка на Общността „FORTRESS“, регистрирана под № 3398451, с искане за цветовете червено, черно и бяло, за услугите от класове 35, 36 и 42

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Другите страни в производството пред апелативния състав

Основание на искането за обявяване на недействителност: Страните, искащи обявяване на недействителност, основават своето искане на относителни основания за недействителност в съответствие с член 53, параграф 1), буква в) във връзка с член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета. Искането се основава и на нерегистрираните в Обединеното кралство търговски марки „FORTRESS“, „FORTRESS INVESTMENTS“, и „FORTRESS INVESTMENT GROUP“, които се използват в търговията.

Решение на отдела по отмяна: Отхвърля искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: Отменя обжалваното решение

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009, тъй като апелативният състав не е разгледал правилно въпроса за „goodwill“ (положителна репутация) по силата на правото на Обединеното кралство в областта на „passing off“ (злоупотреба с наименование) и не е преценил опасността от измамно представяне, нито произтичащите от това вреди.

Жалба, подадена на 17 юни 2011 г. — Fortress Participations/CXВП — Fortress Investment Group и Fortress Investment Group (UK) (FORTRESS)

(Дело T-315/11)

(2011/C 238/56)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Fortress Participations BV (Ротердам, Нидерландия) (представители: M.L.J. van de Braak, lawyer, B. Ladas, Solicitor, и S. Malynicz, Barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Други страни в производството пред апелативния състав: Fortress Investment Group LLC (Ню Йорк, Съединени щати) и Fortress Investment Group (UK) Ltd (Лондон, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 8 март 2011 г. по преписка R 355/2009-2, и

— да осъди ответника и другите страни пред апелативния състав да заплатят направените от тях разноски в производството пред Службата и Общия съд, както и разноските на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Словната марка на Общността „FORTRESS“, регистрирана под № 2095784 за услуги от класове 35, 36 и 42

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Другите страни в производството пред апелативния състав

Основание на искането за обявяване на недействителност: Страните, искащи обявяване на недействителност, основават своето искане на относителни основания за недействителност в съответствие с член 53, параграф 1), буква в) във връзка с член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета. Искането се основава и на нерегистрираните в Обединеното кралство търговски марки „FORTRESS“, „FORTRESS INVESTMENTS“, и „FORTRESS INVESTMENT GROUP“, които се използват в търговията.

Решение на отдела по отмяна: Отхвърля искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: Отменя обжалваното решение

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009, тъй като апелативният състав не е разгледал правилно въпроса за „goodwill“ (положителна репутация) по силата на правото на Обединеното кралство в областта на „passing off“ (злоупотреба с наименование) и не е преценил опасността от измамно представяне, нито произтичащите от това вреди.

Жалба, подадена на 21 юни 2011 г. — Morelli/CXВП — Associazione Nazionale Circolo del Popolo della Libertà („PARTITO DELLA LIBERTÀ“)

(Дело T-321/11)

(2011/C 238/57)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Raffaello Morelli (Ливорно, Италия) (представител: G. Frenelli, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Associazione Nazionale Circolo del Popolo della Libertà (Милано, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да се отмени решението на първи апелативен състав на CXВП от 17 март 2011 г. и решението на отдела по споровете от 14 май 2010 г.,

- да се обяви, че възражението на жалбоподателя срещу заявката за регистрация на марка № 5 890 009 се уважава и да се отхвърли заявката за регистрация на тази марка,
- да се осъди Associazione Nazionale del Popolo della Libertà да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Associazione Nazionale Circolo della Libertà

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „PARTITO DELLA LIBERTÀ“ (заявка за регистрация на марка на Общността № 5 890 009) за стоки и услуги от класове 9, 14, 16, 24, 25, 35, 36, 48, 41, 42 и 45

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Raffaello Morelli

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: наименование на домейн „partitodellaliberta.it“, за което Raffaello Morello е получил разрешение от Органа за предоставяне на разрешения за използване на домейни „it“ на 9 август 2004 г. и което възразяващите твърдят, че е било използвано в процеса на търговия за стоки и услуги от класове 16, 35, 38, 41 и 45

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: погрешно прилагане на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността, погрешна преценка на понятието „използвано в процеса на търговия“ по отношение на наименование, използвано в сферата на политиката, и погрешна преценка на документите, потвърждаващи търговското използване на по-ранния знак.

Жалба, подадена на 21 юни 2011 г. — Morelli/CXВП — Brambilla („Partito della Libertà“)

(Дело T-322/11)

(2011/C 238/58)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Raffaello Morelli (Пиворно, Италия) (представител: G. Brenelli, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Michela Vittoria Brambilla (Милано, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да се отмени решението на първи апелативен състав на СХВП от 17 март 2011 г. и решението на отдела по споровете от 14 май 2010 г.,
- да се обяви, че възражението на жалбоподателя срещу заявката за регистрация на марка № 6 203 012 се уважава и да се отхвърли заявката за регистрация на тази марка,

- да се осъди г-жа Michela Vittoria Brambilla да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Michela Vittoria Brambilla

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „Partito della Libertà“ (заявка за регистрация № 6 203 012), за стоки и услуги от класове 9, 14, 16, 24, 25, 35, 36, 38, 41, 42 и 45

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Raffaello Morelli

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: наименование на домейн „partitodellaliberta.it“, за което Raffaello Morello е получил разрешение от Органа за предоставяне на разрешения за използване на домейни „it“ на 9 август 2004 г. и което възразяващите твърдят, че е било използвано в процеса на търговия за стоки и услуги от класове 16, 35, 38, 41 и 45

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: погрешно прилагане на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността, погрешна преценка на понятието „използвано в процеса на търговия“ по отношение на наименование, използвано в сферата на политиката, и погрешна преценка на документите, потвърждаващи търговското използване на по-ранния знак.

Жалба, подадена на 15 юни 2011 г. — MasterCard и др/Комисия

(Дело T-330/11)

(2011/C 238/59)

Език на производството: английски език

Страни

Жалбоподатели: MasterCard, Inc. (Wilmington, Съединени щати), MasterCard International, Inc. (Wilmington, Съединени щати) и MasterCard Europe SPRL (Waterloo, Белгия) (представители: В. Amory, V. Brophy и S. McInnes, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима;
- да отмени изцяло мълчаливия отказ на Комисията, основан на изключението по член 4, параграф 3, алинея 1 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76);
- да обяви, че даденото от Комисията тълкуване на член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 е необосновано от гледна точка на правото; и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по производството, както и съдебните разноски, направени от жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на Комисията на член 4, параграф 3 и член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 доколкото:

- Комисията не доказала, че условията на член 4, параграф 3, алинея 1 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 са изпълнени;
- Фактите, на които Комисията се основава, са неточни, и
- Съществува по-висш обществен интерес от оповестяването на документите, представени от EIM Business and Policy Research в рамките на проучването относно „Разходите и ползите за търговците от приемането на различни методи на плащане“ (COM/2009/D1/020)

2. Второто правно основание е изведено от това, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото като е нарушила член 8, параграфи 1 и 2) от Регламент (ЕО) № 1049/2001, както и член 2 от Приложението към Решението на Комисията за изменение на нейния процедурен правилник (ОВ L 55, 2010 г., стр. 60), доколкото:

- Комисията незаконно подновила срока за приемане на своето решение, и
- Комисията незаконно увеличила срока за приемане на своето решение с 15 работни дни.

Жалба, подадена на 16 юни 2011 г. — Besselink/Съвет

(Дело T-331/11)

(2011/C 238/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Leonard Besselink (Utrecht, Нидерландия) (представители: O. Brouwer и J. Blockx, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Съвета от 1 април 2011 г. за отказ да се предостави пълен достъп до документ № 9689/10 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално

издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76), съобщен на жалбоподателя на 7 април 2011 г. с писмо с референтен № 04/c/01/11, и

- да нареди на Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в съответствие с член 87 от Процедурния правилник на Общия съд, включително разноските на въстпилите страни.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. В рамките на първото правно основание се твърди, че обжалваното решение е основано на погрешно тълкуване и прилагане на член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001, който се отнася до защитата на обществен интерес по отношение на международните отношения, доколкото:

- Съветът погрешно не е взел предвид конституционното естество на документа, до който жалбоподателят иска да получи достъп;

- жалбоподателят счита, че достъпът до документ № 9689/10 е гарантиран също от свободата на изразяване на мнение, закрепена в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

- Съветът не взел предвид специфичните обстоятелства и предмет на настоящото дело, и

- Съветът погрешно се позовал на хипотетични отрицателни последици на оповестяването върху бъдещите преговори, които Съюзът следва да води.

2. В рамките на второто правно основание се твърди, че са допуснати грешка при прилагането на член 4, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 и нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото Съветът не е проверил дали е удачно да се предостави частичен достъп и да се откаже достъпа до онези части от документ № 9689/10, за които това е удачно и строго необходимо.

3. В рамките на третото правно основание се твърди, че Съветът не е изпълнил задължението си да изложи в обжалваното решение пълни и подходящи мотиви.

Определение на Общия съд от 10 юни 2011 г. — Gemmi Furs/CXВП — Lemmi-Fashion (GEMMI)

(Дело T-522/09) ⁽¹⁾

(2011/C 238/61)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Определение на Общия съд от 20 юни 2011 г. — Gas Natural Fenosa SDG/Комисия(Дело T-484/10) ⁽¹⁾

(2011/С 238/62)

Език на производството: испански

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Определение на Общия съд от 20 юни 2011 г. — Endesa и Endesa Generación/Комисия(Дело T-490/10) ⁽¹⁾

(2011/С 238/64)

Език на производството: испански

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Определение на Общия съд от 20 юни 2011 г. — Iberdrola/Комисия(Дело T-486/10) ⁽¹⁾

(2011/С 238/63)

Език на производството: испански

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Определение на Общия съд от 14 юни 2011 г. — Timab Industries и CFPR/Комисия(Дело T-14/11) ⁽¹⁾

(2011/С 238/65)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 80, 12.3.2011 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

**Жалба, подадена на 17 февруари 2011 г. — Strohm/
Комисия**

(Дело F-14/11)

(2011/C 238/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Andreas Strohm (Брюксел, Белгия) (представители: J. Schlenker, M. Heimbürger, R. Bakker, U. Thanner, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението на ответника да не покрият изцяло медицинските разноски, свързани с дентално лечение.

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени удръжка от 1 юни 2010 г., от 4 юни 2010 г. и от 25 ноември 2010 г. (съответен номер по списък 10003157, 10003164 и 10003383), както и утвърдителните разрешения от 4 юни 2010 г. и 11 юни 2010 г. (съответен номер 100525302817), като се осъди ответникът да заплати 4 251,49 EUR с лихвите в размер на 5 %.

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

ПОПРАВКИ**Поправка на известие в Официален вестник по дело T-242/11**

(Официален вестник на Европейския съюз С 211 от 16 юли 2011 г., стр. 27)

(2011/С 238/67)

Известие в Официален вестник по дело T-242/11 *Kaltenbach & Voigt/CXВП (3D eXam)* следва да се чете по следния начин:

Жалба, подадена на 9 май 2011 г. — *Kaltenbach & Voigt/CXВП (3D eXam)*

(Дело T-242/11)

(2011/С 211/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Kaltenbach & Voigt GmbH* (Biberach an der Riß, Германия) (представител: M. Graf, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 1 март 2011 г. по преписка R 2361/2010-2;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната и словна марка „3D eXam“ за стоки от клас 10

Решение на проверителя: отказва да предостави защита на международната регистрация в Европейския съюз в приложение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009 на Съвета и неотчитане на по-ранни национални регистрации/предоставена защита на марки, доколкото спорната международна регистрация: (i) не е напълно описателна, и; (ii) има отличителен характер, тъй като съответните потребители ще схванат знака „3D eXam“ като указание за търговски произход.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

